

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 32

I Legislatura

Any 1980

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 15

Tercera i darrera reunió
tinguda el dia 19 de desembre de 1980

SUMARI

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a les dotze i cinc minuts del migdia, sota la Presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa.

Continua el punt segon de l'ordre del dia (originàriament primer): Debat de la resolució núm. 13 sobre els traspassos dels serveis de l'Estat a la Generalitat. El M. H. Sr. President diu que s'han presentat tres propostes de resolució per part del Grup Socialista, del G.p. del PSUC i del G.p. de Convergència i Unió, i recorda les normes que regeixen el debat i la votació d'aquestes propostes de resolució.

El Diputat Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, defensa les propostes de resolució presentades pel seu Grup (p. 887).

El Diputat Sr. Espasa, del G.p. del PSUC, pren la paraula per a la defensa de les propostes de resolució del seu Grup (p. 889).

El Diputat Sr. Alavedra, del G.p. de Convergència i Unió, fa la defensa de les propostes presentades pel G.p. de Convergència i Unió (p. 890).

Tot seguit es procedeix a la votació de les propostes del G. Socialista, que es voten per apartats. El Sr. Secretari Primer llegeix el paràgraf introductori i l'apartat primer, que es rebutgen per 52 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 891).

Tot seguit el Sr. Secretari Primer dóna lectura al punt segon, que es rebutja per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 891).

El Sr. Secretari Primer llegeix el text del punt tercer, que se sotmet a votació i es rebutja per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 891).

Tot seguit el Sr. Secretari Primer dóna lectura al punt quart, que és rebutjat per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 891).

Després el Sr. Secretari Primer llegeix el punt cinquè, que es rebutja per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 891).

En acabat es procedeix a la votació de la proposta de resolució del G.p. del PSUC. Per indicació del Diputat Sr. Ribó, es vota per apartats.

El Sr. Secretari Segon dóna lectura al primer punt, que es rebutja per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 892).

El Diputat Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, demana que el punt segon sigui votat en els seus dos incisos separatament. El Sr. Secretari Segon dóna lectura al primer incís del punt segon, que passa a votació i es rebutja per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 892).

El Sr. Secretari Segon dóna lectura a l'incís segon del punt segon, que es rebutja per 23 vots a favor, 64 en contra i 30 abstencions (p. 892).

El Sr. Secretari Segon dóna lectura al punt tercer, que se sotmet a votació i es rebutja per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 892).

El Sr. Secretari Segon llegeix el quart i darrer punt, el qual es vota i es rebutja per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 892).

Tot seguit es voten les propostes de resolució del G.p. de Convergència i Unió. A petició del Diputat Sr. Alavedra es voten per apartats (p. 892).

El Sr. Secretari Primer llegeix els mots introductoris i el primer apartat, que s'aproven per 64 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions (p. 892).

El Sr. Secretari Primer dóna lectura al segon apartat, que s'aprova per 64 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions (p. 892).

El Sr. Secretari Primer llegeix el tercer i darrer apartat, que s'aprova per 64 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions (p. 893). Queda aprovada la proposta de resolució del G.p. de Convergència i Unió.

El M. H. Sr. President ofereix als Grups que puguin explicar llurs vots.

Els Diputats Srs. Prats, del G. Socialista (p. 893); Fornas, del G.p. d'Esquerra Republicana (p. 895); Camps i Rovira, del G.p. de Convergència i Unió (p. 895); Espasa, del G.p. del PSUC (p. 895), i Pedrós, del G.p. de Centristes (p. 896), prenen la paraula successivament per fer l'explicació de vot.

Es passa al tercer punt de l'ordre del dia (originàriament segon). El M. H. Sr. President demana autorització al Ple per a poder convocar sessions extraordinàries durant la segona quinzena del mes de gener (p. 897).

El Diputat Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, demana la paraula per a una qüestió d'ordre, sobre qui té iniciativa per a convocar el Ple en sessions extraordinàries (p. 897). Per assentiment, el Ple del Parlament autoritza la Presidència a convocar les esmentades sessions extraordinàries (p. 897).

Tot seguit es passa al darrer punt de l'ordre del dia, que és una interpel·lació presentada pel G.p. del PSUC, sobre el que ha d'ésser la funció pública a Catalunya. El Diputat Sr. Ribó, del G.p. del PSUC, intervé per formular aquesta interpel·lació (p. 898).

L'H. Conseller de Governació, Sr. Vidal i Gayolà, intervé en torn de rèplica (p. 899). Tot seguit el Diputat Sr. Ribó (p. 902), i l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 903) intervenen en sengles torns de rèplica.

El M. H. Sr. President s'adreça a la Cambra tot dient que no es tornarà a reunir, llevat que ho sol·liciti el nombre de Diputats que especifica el Reglament, fins al mes de febrer. Tot seguit s'acomiada dels Srs. Diputats desitjant-los bones festes (p. 903).

S'aixeca la sessió a un quart de tres de la tarda.

Es reprèn la sessió a les dotze i cinc minuts del migdia. Presideix el Molt Honorable Sr. Heribert Barrera, acompanyat de la totalitat de la Mesa. Al banc del Govern seu el Molt Honorable President de la Generalitat, acompanyat dels Honorables Consellers Srs. Coll i Alentorn, Vidal i Gayolà, Gispert, Cullerell, Laporte i Rigol.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. S'han presentat a la Mesa tres Projectes de resolució, un per part del Grup Socialista, un altre per part del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i un per part del Grup parlamentari de Convergència i Unió. La Mesa ha constatat que tots tres eren congruents amb la matèria objecte de debat i que cap dels seus punts no significava una qüestió de confiança o una moció de censura al Govern; per tant, les tres propostes poden ésser sotmeses a debat. Recordaré als senyors Diputats que el debat consisteix en una defensa de deu minuts com a màxim i que,

si algun Grup ho demana, pot haver-hi un torn en contra. Per tant, cada un d'aquests tres Grups que he esmentat tindrà dret a una intervenció de deu minuts, i, després de cadascuna d'aquestes, podrà haver-hi un torn en contra. Acabat el debat, procedirem a la votació per l'ordre de presentació, que és el següent: primer presentat, el Projecte de resolució del Grup Socialista; segon, el del Grup del partit Socialista Unificat, i, en tercer terme, el del Grup de Convergència i Unió. Sobre les possibles incompatibilitats o les possibles concordances entre les resolucions presentades, ho considerarem en el moment de les votacions. Igualment, en el cas que s'arribessin a votar textos concordants, però amb diferències de redacció, al final de les votacions veuríem què podria fer-se per arribar a una redacció única i coherent.

Comença, doncs, el debat d'aquest matí amb la defensa, per part del Grup Socialista, del seu Projecte de resolució. Per part del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Eduard Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, senyores i senyors Diputats —els que hi són—, la nostra proposta de resolució s'inscriu clarament i directament, com tindran ocasió... ¿Tindran ocasió els senyors Diputats, de llegir-la, senyor President?

El Sr. PRESIDENT: Abans de votar es donarà lectura al que es va a votar.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Doncs bé, aleshores, em permetrà el senyor President una doble lectura, és a dir, que jo també vagi llegint...

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap inconvenient.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: ...per tal que puguin conèixer els senyors Diputats el que han de votar. La nostra proposta de resolució —deia— s'inscriu clarament, directament, en el que ha estat objecte del nostre posicionament en relació amb aquest debat. De fet, els temes fonamentalment plantejats pel nostre Grup, en relació amb aquesta qüestió, feien esment de la manca de rigorositat —qualitat en comptes de quantitat— de moltes de les accions portades políticament, com a responsable, pel Consell Executiu, i, com a braç del Consell Executiu, per les dues Comissions Mixtes, per la part catalana de les dues Comissions Mixtes. Aquesta manca de rigorositat voldríem —i així ho fem en aquestes propostes de resolució— que fos corregida, i corregida com a conseqüència d'aquest debat, i per això és que introduïm una primera resolució en la qual demanem que les diferents Conselleries del Consell Executiu facin un inventari dels serveis que haurien de ser traspassats a la Generalitat, com a conseqüència de les competències que l'Estatut estableix. De manera que, d'aquesta forma, podríem tenir l'inventari fet, sabríem fins a quin punt serà possible això d'afirmar que el ritme és bo i ràpid, perquè tindríem una comparació amb el que globalment correspondrà a la Generalitat com a conseqüència de l'Estatut, i podríem valorar els successius calendaris que ha de fer la Comissió Mixta, de manera que el treball serà més organitzat i, tècnicament, més correcte. Demanem, per tant, sense cap mena de termini, que les Conselleries elaborin aquest inventari, justament perquè Catalunya pugui treballar molt millor en relació amb la Comissió Mixta de transferències. I després introduïm, en una segona proposta de resolució, que en les propostes de calendari que la Comissió Mixta, part catalana, fa —en va fer una el setembre, que es va concretar el 14 d'octubre del 80 en un acord; n'ha fet una altra pel novembre-desembre, que és la que se'ns ha ensenyat en el document que va portar aquí el Consell Executiu, com a proposta de calendari per al primer semestre de l'any 81—, diem que es doni preferència per part del Consell Executiu, en les seves propostes, en la proposta de la part catalana de la Comissió Mixta, a uns criteris concrets per a aquestes preferències. Quins criteris? Un de primer: aquells serveis corresponents a competències legislatives de la Generalitat. I això, per què? Per facilitar que aquest Parlament, al qual ahir, des de la majoria, es va acusar que no treballava —i és evident que és molt contradictori que la majoria del Parlament s'acusi a si mateixa que el Parlament no treballa prou—, pugui, efectivament, legislar sobre el paquet de competències integrades a l'Estatut, de manera que es doni una certa prioritat a aquells serveis, a aquells

serveis que siguin corresponents a competències legislatives de la Generalitat.

En segon lloc, un tema molt suat —afortunadament, malgrat les absències, el Conseller de Treball sí que és aquí—, que és que al Conseller de Treball, cal dir-li que si el 2 d'octubre el Parlament aprova una resolució en què se li diu que són prioritaris una sèrie de traspassos de serveis en matèria de l'ocupació, entre ells, instituts i organismes i expedients de regulació de l'ocupació, o expedients de crisi, i el Consell Executiu m'imagino que impulsa, com a conseqüència d'això, que en el calendari del primer semestre de l'any 81 es col·loqui tot el que li diu el Parlament, menys expedients de regulació de l'ocupació, expedients de crisi —compte!, en el calendari no: en la proposta catalana, la qual havia de complir el que li deia el Parlament—, i el senyor Conseller incompleix volgudament el que li diu el Parlament, perquè segurament no li agrada signar resolucions acomiadant obrers —però és que la resolució d'expedients de crisi, no vol dir només resolucions d'acomiar obrers, sinó també de control de l'ocupació en aquest país—, i si el senyor Conseller es nega a complir això, i el Consell Executiu en ple, no col·locant-ho en la proposta catalana —i als papers em remeto, perquè és en els papers que s'han presentat aquí que veiem que en el calendari del 81 no hi ha els expedients de crisi— llavors, cal dir-li al Consell Executiu que constatem l'incompliment per part seva d'aquell mandat pel que fa als expedients de regulació de l'ocupació. I cal dir-li que esperem que el Govern, quan des d'aquí un Conseller, ahir, deia que el Parlament no funciona del tot bé, cal que el Consell Executiu assumeixi la seva responsabilitat de prestigiar aquest Parlament, i el prestigi d'aquest Parlament passa per moltes coses, però, entre d'altres, perquè el Consell Executiu compleixi el que el Parlament li diu, i ho compleixi, a més, i encara més, quan el mateix Consell Executiu i el Govern, i el Grup parlamentari que li dona suport, voten aquella resolució, i després no la compleix.

Les unitats bàsiques d'Administració local dels Govern civils és un altre tema que col·loquem aquí, amb la suposició que, a més, ja que el senyor Conseller de Governació diu que el tema ja està fet, serà un tema fàcilment votable pel Grup que dona suport al Govern. I un altre és l'adaptació dels serveis transferits durant el període provisional de la Generalitat als termes que estableixi l'Estatut d'Autonomia, qüestió aquesta molt important, com ja va quedar clar en el debat d'ahir.

I aleshores entrem en un altre paquet de temes de la nostra proposta de resolució: el paquet de funcionaris. Ahir es va dir des d'aquesta tribuna que el tema dels funcionaris no afecta els traspassos. Segurament no; el problema és que els traspassos afecten els funcionaris. I llavors és per això que en un debat de traspassos s'ha de parlar de funcionaris, i s'ha de parlar seriosament dels funcionaris, perquè justament un dels problemes fonamentals dels que han aparegut al carrer, com a conseqüència de l'inici del procés de construcció de l'Estat de les autonomies en el nostre Estat, ha estat el problema dels funcionaris. I aquí, les nostres consideracions, molt en la línia del que ahir va plantejar el representant del nostre Grup que va intervenir en el debat, passen, d'una

banda, per instar les Corts Generals a prendre definitivament la iniciativa de la llei de bases de l'Estatut de la Funció Pública, i perquè, transitòriament i mentrestant, el Consell Executiu intenti resoldre, amb l'Administració central de l'Estat, el tema de la permeabilitat o comunicabilitat dels funcionaris de les comunitats autònomes amb altres comunitats autònomes, dins de la seva escala, de la seva categoria o del seu cos, i de les comunitats autònomes, i molt concretament de la Generalitat, amb els cossos de l'Estat. Això, d'una banda, i, d'altra banda, un element del qual aquí es va parlar molt, fins i tot ens en va parlar el Sr. Conseller d'Ensenyament, dient que hi havia empreses estatals que creien que era importantíssim, per tal de tranquil·litzar —explicant-ho bé— els funcionaris, que els traspàsos no suposessin de cap manera reducció dels seus drets. I nosaltres el que diem —ho llegeixo molt directament— és que el Consell Executiu de la Generalitat —fixin-se bé, els senyors Diputats, en el que demanem— informi i consulti el personal dels serveis a l'expectativa de traspàs sobre llur situació. Drets adquirits i perspectives, així com sobre el règim jurídic general retributiu i organitzatiu al qual quedaran subjectes per causa del traspàs. Si el Consell Executiu no assumeix aquesta tasca, no vol votar aquesta tasca d'informar i consultar els funcionaris, serà perquè el Consell Executiu està en contra que els funcionaris que han de ser traspasats tinguin un coneixement puntual del que serà la seva situació després del traspàs. I si després es produeixen malentesos, serà el Consell Executiu i el Grup que li dona suport, en no votar aquesta resolució, qui en serà responsable.

I anem a un altre paquet, que és el paquet de valoracions. Aquí s'ha parlat molt, des d'aquesta tribuna, des del Govern i des del Grup que li dona suport, que la gran estratègia del problema de traspàsos —la gran troballa estratègica— ha estat que primer es fan unes valoracions mal fetes perquè després es corregiran. Però les valoracions són mal fetes i encara no tenim criteris de valoracions definitives. Encara no sabem com es valoraran definitivament, aquests traspàsos. Nosaltres, com diem, intentem corregir això, i diem que la part catalana de la Comissió de Valoracions rendeixi al Parlament un informe detallat dels criteris mantinguts per la valoració del cost efectiu dels serveis i que demani de la dita Comissió de Valoracions —part catalana, part de l'Estat— l'aprovació immediata de la metodologia corresponent bo i determinant les garanties per a la seva efectiva aplicació. En definitiva, que no quedi el tema de la valoració definitiva endarrerit fins no sabem quan. A més, que el Consell Executiu de la Generalitat acceleri el procés de constitució del Consell previst a la LOFCA, que ha de fer les valoracions definitives, la metodologia de les valoracions definitives per als traspàsos a les comunitats autònomes. I, finalment —element clau, fonamental, i que espero, després del vot continuat del Grup corresponent a Madrid, del Grup que aquí dona suport al Govern, és a dir, Minoria Catalana, del vot continuat de Minoria Catalana als Pressupostos Generals de l'Estat al costat d'UCD—, que sigui possible que el Grup de Convergència i Unió pugui votar aquí que el Consell Executiu de la Generalitat —que són ells— insti el Govern de l'Es-

tat a prendre les mesures necessàries per tal d'aconseguir una estructura pressupostària dels Pressupostos Generals de l'Estat que permeti de determinar quins són els costos imputables a la Generalitat i, per tant, traspasables, dels serveis centrals dels diferents Ministeris. Element, per tant, que ningú no podrà dir que és conflictiu i que no comporta cap mena de crítica de res, sinó que és un avançat.

Finalment, hi ha un tema que és important, que també es va posar de manifest l'altre dia —i és la nostra cinquena proposta— ahir, des d'aquesta tribuna, que és que quan l'Estatut —Disposició Transitòria Sisena, apartat 2— diu que «Les propostes signades per la Comissió Mixta, el Govern de l'Estat les aprovarà mitjançant decret», —«les aprovarà mitjançant decret»—, si no les aprova o si el termini transcorregut des de la proposta fins a l'aprovació és prou llarg per a pensar que no vol aprovar-la, és evident que el Govern de l'Estat està incorrent en una claríssima vulneració de l'apartat 2 de la Disposició Transitòria Sisena. Aquest endarreriment afecta diversos traspàsos. No només el de Cambres Agràries, diversos traspàsos. El que passa és que justament el de Cambres Agràries és el més endarrerit, i és per això que nosaltres aquí diem que el Govern de la Generalitat demani del Govern de l'Estat la deguda autorització, per Reial Decret, dels acords de traspàsos, ja adoptats per la Comissió de Transferències, quan es produeixin retards injustificables, i que expressament ho faci en relació amb el traspàs de les Cambres Agràries. Perquè segurament no seria bo que el Parlament encetés, el mes de febrer, el segon període de sessions d'aquesta legislatura, el debat sobre la llei ja presentada pel Consell Executiu sobre entitats professionals agràries (Cambres Agràries), sense que el traspàs corresponent sigui en mans de la Generalitat. Traspàs que és signat per la part catalana i per la part representant del Govern de l'Estat, que és signat; el que manca és el Reial Decret. I que és signat per la part catalana, per la part corresponent del Govern de l'Estat al mateix temps, gairebé, que va ser signada la proposta quant al traspàs a Euskadi del mateix tema, de les Cambres Agràries. I que el tema d'Euskadi, que ha estat signat també per Reial Decret, però no el traspàs quant a Catalunya.

En definitiva, per tant, el conjunt de temes que plantejem són, jo diria, alternatives per tal d'omplir els buits, corregir les deficiències que aquí es varen anunciar en el debat, que varen quedar aclarides en el debat, que fins i tot un membre del Consell Executiu, el que va presentar inicialment el debat, va afirmar des d'aquí que les posicions expressades pel Grup Socialista en el curs del debat suposaven elements que oferien alternatives per a millorar la política de traspàsos de la Generalitat. Doncs bé, aquestes resolucions, senyores i senyors Diputats, són la concreció d'aquestes millores que varen ser reconegudes pel mateix Consell Executiu. Esperem que la coherència del Consell Executiu i del Grup que li dona suport faci possible que allò que va ser un reconeixement des d'aquesta tribuna es materialitzi en vots favorables.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun senyor Diputat desitja un torn en contra? (*Pausa.*) No hi ha torn en contra. Per

tant, passem a la defensa del segon Projecte de resolució, el del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Té la paraula el Diputat senyor Ramon Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en compliment i en coherència amb el que va ser la nostra intervenció ahir, presentem, ara, unes propostes de resolució que crec que mereixen una breu explicació i un comentari.

Se'ns va dir ahir, per part de diversos representants del Govern o del Grup parlamentari que li dona suport, que la nostra intervenció havia estat, potser, excessivament apassionada, que la nostra intervenció havia estat, en algun punt, poc objectiva. Sobre el primer qualificatiu, jo he de dir que si hi va haver algun punt d'apassionament, és aquell apassionament que té el nostre Grup parlamentari per a servir, al millor possible, el país, Catalunya. I, pel que fa referència a la manca o pretesa manca d'objectivitat, aquest Diputat ha de constatar i dir públicament davant del Ple que cap de les proves documentals que va aportar, en suport de les seves afirmacions, va ser rebatuda fàcticament, és a dir, documentalment com aquest Diputat va fer, i no és ara el moment de tornar a entrar en aquests exemples, en aquestes proves documentals del que va ser la nostra proposta d'anàlisi del treball fet fins ara per la Comissió Mixta de Transferències.

Complint, doncs, el que vàrem anunciar, les nostres resolucions tendeixen —en quatre paràgrafs, que després comentaré breument— a assenyalar, en primer terme, unes prioritats genèriques —d'altra banda, ja aprovades per aquest Ple del Parlament—, prioritats en el terreny de la lluita contra l'atur, de la lluita contra la greu situació de crisi econòmica i social en què es troba el nostre país.

En un segon aspecte, constatar que hi ha greus dificultats antiautonomistes que retarden, que dificulten, la normal assumpció de competències per part de la Generalitat de Catalunya.

En tercer lloc, constatar una certa manca de rigorositat i eficiència en el treball de transferències fet fins ara, manca de rigorositat tècnica i jurídica que ha produït, en alguns casos, situacions de rebaix autònic; manca de rigorositat i eficiència en el terreny polític que ha produït retards inexplicables, injustificables, des d'un punt de vista institucional, potser explicables políticament, però no pas des d'un punt de vista de l'estricta compliment de la legalitat vigent. Ens estem referint, m'estic referint, a la qüestió dels traspassos ja acordats per la Comissió Mixta i, inexplicablement, des del punt de vista institucional —encara que sí explicablement des d'un punt de vista d'opció política del Partit que dona suport al Govern central de l'Estat—, al retard de l'assumpció de transferències en matèria de cambres agràries i altres transferències ja acordades per la Comissió Mixta.

Finalment, proposem rectificacions en el mètode de funcionament de la Comissió Mixta a fi d'aconseguir la màxima utilització dels resultats d'aquesta mateixa Comissió. Nosaltres hem cregut constatar una sèrie d'insuficiències, nosaltres creiem que aportem un enriquiment en la metodologia que s'està emprant, només amb un objectiu: aconseguir els millors traspassos possibles, no els millors, els que ens pertocquen, segons la Constitució, se-

gons l'Estatut, per a la Generalitat de Catalunya, per a tot el poble de Catalunya.

Així, aquests quatre grans apartats es concreten en les nostres propostes de resolució, i, atès que encara no han estat repartits a la Cambra, jo em permetré, molt ràpidament, d'exposar-los davant de vostès.

En primer terme, proposem que el Parlament de Catalunya constati que, a les dificultats sorgides en el procés de la construcció de l'Estat de les autonomies, cal afegir-hi la concepció merament descentralitzadora que informa la política del Govern d'UCD i que dificulta l'enfortiment de l'autonomia de Catalunya.

Proposem, també, que el Parlament reiteri la necessitat que siguin considerades prioritats absolutes els traspassos d'aquelles competències que permetin al Consell Executiu d'afrontar, amb una posició millor, la greu situació de crisi econòmica i social en què es troba el país. Com ja fou acordat per aquest mateix Ple, cal accelerar els traspassos en l'àrea de treball: Institut Nacional d'Ocupació, Institut de Seguretat i Higiene en el Treball, Fons Nacional de Protecció al Treball, Fons de Garantia Salarial, Fons d'Ocupació Comunitària, Sanitat i Seguretat Social, i Ensenyament.

En tercer lloc, demanem i proposem que el Parlament constati amb preocupació com s'han produït retards inexplicables, per part del Consell de Ministres, en la publicació del Reial Decret corresponent, que dona plena virtualitat als acords de la Comissió Mixta de Transferències, i ben especialment quant a allò que fa referència a la competència relativa a les Cambres Agràries. Per aquest motiu, el Parlament reclama del Consell Executiu de la Generalitat que en el termini més breu possible articuli tots els mitjans perquè tots els traspassos artificiosament endarrerits siguin realitzats.

Finalment, el Parlament de Catalunya recomana al Consell Executiu de la Generalitat que extremi la seva vigilància, per tal que els traspassos siguin aconseguits sense cap mena de disminució en la capacitat autònoma i d'autogovern de la Generalitat de Catalunya. En aquest sentit, insta el Consell Executiu perquè revisi i reconsideri el mètode de funcionament de la Comissió Mixta de Transferències de cara al seu funcionament més òptim. Així mateix, reclama del Consell Executiu la màxima atenció i eficiència per assegurar una correcta valoració dels traspassos produïts, revisant la metodologia fins ara emprada per tal d'aconseguir la valoració més justa i equitativa dels esmentats traspassos.

En definitiva, senyores i senyors Diputats, la nostra posició, en tant que Grup parlamentari, no ha variat des de la constitució del Parlament de Catalunya —com ja vàrem explicitar i com avui tornem a explicitar—, sota determinades condicions que passàriem fonamentalment per un pla orgànic de traspassos, per una plena responsabilització i integració del treball de la Comissió Mixta de Transferències. Sota l'acord de convertir en institucionals, no pas en partidistes, les necessitats de traspassos, el nostre Grup parlamentari està disposat a aportar els seus punts de vista i la seva experiència en aquest tema transcendental que és, per a Catalunya, aconseguir, al millor i al més ràpidament possible, les

transferències de competències, serveis i la seva valoració adequada.

El Sr. PRESIDENT: Algun senyor Diputat desitja mantenir un torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Passem, doncs, a la defensa de la tercera proposta de resolució. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Macià Alavedra.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres no hem fet cap torn en contra perquè considerem que s'han donat els mateixos arguments que en el debat d'ahir, fins i tot molt sovint amb les mateixes paraules. I, per tant, ens limitarem a explicar la nostra proposta de resolució, breument, que està constituïda per tres punts.

El primer punt ve a ratificar i a desenvolupar la resolució número 13 sobre traspassos de serveis, aprovada per aquesta Cambra el 2 d'octubre, i que en definitiva ha donat lloc al debat iniciat abans d'ahir i que acabem en el dia d'avui. Es tracta, en aquest primer punt, de definir la informació periòdica mensual, que és la que constava en la resolució que he esmentat abans, la número 13, sobre la marxa dels traspassos i sobre l'adequació de les valoracions efectuades. Nosaltres demanem que aquesta informació es faci mensualment, davant de la Comissió primera, la Comissió d'Organització i d'Administració i de Règim Local, i eventualment, perquè pot tenir repercussions en el tema de valoracions, davant de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost. Aquest ha estat un debat de valoració política general sobre el tema dels traspassos, que tindrà una continuïtat mensual a partir del proper període de sessions, la continuïtat informativa en Comissió. Per això nosaltres, el nostre Grup, en aquest debat estem per una simplificació de les resolucions, per una no-prolifерació de les resolucions, perquè creiem que aquest és un procés que comença i que continuarà mensualment en Comissió, amb una informació periòdica i amb un seguiment, per part del Parlament, de tota la política de traspassos.

En el segon punt, destaquem la importància fonamental que té tota la política de traspassos per a donar contingut, com dèiem ahir, a l'Estat, per al ple funcionament de les nostres institucions autonòmiques. A més, aquest segon punt de la nostra proposta de resolució posa un èmfasi especial en el tema importantíssim de les valoracions, feina a realitzar, des del nostre punt de vista, clarament per la Comissió Mixta de Valoracions, tal com diu l'apartat tercer de la Disposició Transitòria Tercera. Insistim, en aquest segon punt, en el concepte de cost efectiu —perquè aquesta primera valoració és simplement l'affectació pressupost 80— que s'ha de fer en el concepte de costos directes, de costos indirectes i de despeses d'inversió. Aquestes valoracions, d'altra banda, serviran per a la fixació durant tot un període provisional, fins que no s'entri en l'aplicació automàtica de l'article 45, d'un percentatge sobre els pressupostos generals de l'Estat.

El tercer punt de la nostra proposta de resolució indica una línia, una preferència, una prioritat en el tema de la negociació per la part catalana, perquè diu que el Consell Executiu —a través de la Comissió Mixta— en la seva negociació doni preferència a tots aquells serveis que incideixen en la crisi econòmica i que poden representar una

ajuda eficaç en la gestió dels recursos per a la lluita contra l'atur. En definitiva, aquest tercer punt de la nostra proposta de resolució està en línia directa amb la resolució número 9, aprovada el 2 d'octubre, a la qual han fet referència els dos Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, i que, fixada per a millorar els nivells d'ocupació a Catalunya, i en tot cas la situació econòmica i social dels parats, fixava una prioritat per part del Consell Executiu en la negociació de tots els serveis corresponents a les competències estatutàries relacionades amb la crisi econòmica i la lluita contra l'atur, amb els temes de treball i d'ocupació. Aquests són els tres punts de la nostra proposta de resolució.

Per acabar, voldria dir que el nostre Grup no fa absolutament cap crítica, ans al contrari, a la tasca realitzada per aquest Parlament —ha estat en aquest període de sessions una tasca eficaç. Creiem, però, que hi ha hagut, i això és obvi, un desequilibri entre els debats parlamentaris —n'hem tingut tres aquests últims tres mesos— i la tasca pròpiament legislativa, desequilibri que, d'altra banda, és normal en tota arrencada d'un procés legislatiu i parlamentari. Va passar el mateix a Madrid després de les eleccions del 15 de juny de 1977. Per tant, això no és una crítica, sinó una constatació. Hi ha hagut més debats que tasca legislativa, i esperem —ho espera el nostre Grup— que en el proper període de sessions aquest equilibri es restableixi. I per tant, creiem que aquests debats han donat lloc, també, probablement per la composició de la Cambra, a una proliferació de resolucions, a una exageració de resolucions —aquest és el nostre criteri—, moltes d'elles per complir, resolucions conseqüència de debat, que moltes d'elles porten a un altre debat que portarà a d'altres debats, i, per tant, nosaltres, com que creiem que parlamentàriament les resolucions després d'un debat han de ser reduïdes, i ens convé que ho siguin, a més a més, ara, en aquest moment, per principi hem decidit el nostre Grup votar a favor de la nostra proposta de resolució i votar en contra de les resolucions dels altres Grups.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun senyor Diputat desitja parlar en contra d'aquesta proposta de resolució? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra, i, per tant, podem passar directament a les votacions.

Com he dit anteriorment, correspon votar en primer lloc la proposta del Grup Socialista. Aquesta proposta conté cinc punts, que poden ésser votats globalment si no hi ha objecció per part de cap dels senyors Diputats. No hi ha objecció que la votació sigui global?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Apartat per apartat.

El Sr. PRESIDENT: Apartat per apartat? Bé. Aleshores prego al senyor Secretari que hi vulgui donar lectura. *(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)*

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Una qüestió d'ordre aclaridora. Apartat per apartat, per tal que els senyors Diputats puguin conèixer cada apartat i puguin votar sabent el que voten.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, això no és una qüestió d'ordre.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: És una explicació de la qüestió d'ordre, per a disciplina de vot.

El Sr. PRESIDENT: Això no és una qüestió d'ordre. Rés més. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Prego al senyor Secretari primer que vulgui donar lectura al paràgraf introductori i al primer apartat.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Ateses les intervencions del Consell Executiu i del conjunt de Grups parlamentaris produïdes en el debat sobre traspassos de serveis de l'Estat a la Generalitat, el Ple del Parlament acorda:

»Primer: que les diferents Conselleries facin l'inventari complet dels serveis estatals que, d'acord amb l'Estatut, han d'ésser transferits a la Generalitat, i de les competències que en correspongui, a fi i efecte de valorar-ne l'abast total i de procedir a la millor organització del treball i a la concreció de les prioritats, tot i donant-ne compte al Parlament.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text llegit, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Aquest punt primer de la proposta de resolució del Grup Socialista ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el punt segon, i demano al senyor Secretari que prèviament hi doni lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Segon: que es doni preferència en la proposta de calendari de la part catalana de la Comissió Mixta al traspàs dels següents serveis:

»a) Aquells als quals corresponen competències legislatives de la Generalitat.

»b) Els relatius a l'ocupació, segons ja va acordar el Parlament en sessió de 2 d'octubre de 1980, tot i constatant l'incompliment pel Consell Executiu d'aquell mandat, pel que fa als expedients de regulació d'ocupació.

»c) Les unitats bàsiques d'Administració local dels Governos civils.

»d) L'adaptació dels Serveis transferits durant el període provisional als termes que estableix l'Estatut d'Autonomia.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El segon punt de la proposta de resolució ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la lectura del tercer punt.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Tercer: 1. Urgir del Govern central la presentació urgent a les Corts generals del Projecte de Llei de Bases de l'Estatut dels Funcionaris, com a marc adient per a incloure la tècnica que permeti la comunicabilitat o permeabilitat entre els funcionaris de les diferents comunitats autònomes i d'elles amb l'Administració de l'Estat, i que mentrestant el Consell Executiu acordi amb l'Administració central una fórmula provisional de permeabilitat o comunicabilitat.

»2. Que el Consell Executiu de la Generalitat informi i consulti el personal de Serveis en expectativa de traspàs sobre llur situació, drets adquirits i perspectives, així com sobre el règim jurídic general, retributiu i organit-

zatiu al qual quedaran subjectes per causa del traspàs.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El tercer punt de la proposta ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la lectura del quart punt.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Quart: 1. Que la part catalana de la Comissió de Valoracions rendeixi al Parlament un informe detallat dels criteris mantinguts per a la valoració del cost efectiu dels serveis i que urgeixi de la dita Comissió de Valoracions l'aprovació immediata de la metodologia corresponent, tot determinant les garanties per a la seva efectiva aplicació.

»2. Que el Consell Executiu de la Generalitat urgeixi del Govern central la constitució del Consell de Política Fiscal i Financera previst a l'article 3, paràgraf segon, de la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats autònomes, a fi i efecte que el dit Consell exerceixi les competències que li reconegui la lletra c) d'aquest article 3. Que el Consell Executiu de la Generalitat urgeixi el Govern de l'Estat que prengui les mesures necessàries per tal d'aconseguir una estructura pressupostària que permeti identificar els crèdits que financen l'organització i el funcionament dels serveis centrals, amb projecció directa sobre els serveis traspassats.

»3. Que el Consell Executiu de la Generalitat urgeixi el Govern de l'Estat que prengui les mesures necessàries per tal d'aconseguir una estructura pressupostària que permeti identificar els crèdits que financen l'organització i el funcionament dels serveis centrals amb projecció directa sobre els serveis traspassats.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin a favor?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

El quart punt ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la lectura del cinquè i darrer punt.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Cinquè: «Que el Govern de la Generalitat urgeixi del Govern de l'Estat, d'acord amb allò previst en l'apartat 2 de la Disposició Transitòria Sisena de l'Estatut de Catalunya, la deguda autorització per Reial Decret dels acords de traspassos ja adoptats per la Comissió de Transferències quan es produeixin retards injustificables, i que expressament ho faci en relació amb el traspàs de les Cambres Agràries.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin a favor?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El cinquè i darrer punt ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció. Per tant, ha quedat rebutjada la proposta de resolució socialista.

Passem ara a votació la proposta de resolució del Partit Socialista Unificat, que comprèn quatre punts.

El Grup proponent demana que es votin separatament?

El Sr. RIBÓ: Sí.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, aleshores anem a do-

nar lectura al paràgraf introductori... No, no hi ha paràgraf introductori, al primer punt.

El Sr. SECRETARI SEGON: Primer punt: «El Parlament de Catalunya constata que a les dificultats sorgides en el procés de la construcció de l'Estat de les autonomies, cal afegir la concepció merament descentralitzadora que informa la política del Govern d'Unió de Centre Democràtic, i que dificulta l'enfortiment de l'autonomia de Catalunya.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin a favor?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El primer punt de la proposta de resolució del Partit Socialista Unificat ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: El segon paràgraf demanariem que fos votat en els seus dos incisos separadament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, el senyor Secretari donarà lectura al primer incís, al començament, vaja, del paràgraf comprès entre «Parlament» i «país».

El Sr. SECRETARI SEGON: «El Parlament reitera la necessitat que siguin considerats prioritats absolutes els traspassos d'aquelles competències que permetin al Consell Executiu afrontar amb millor posició la greu situació de crisi econòmica i social en què es troba el país.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text llegit?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Aquesta primera part del segon punt de la proposta de resolució ha estat rebutjada per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la segona part del mateix punt. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI SEGON: «Com ja fou acordat per aquest mateix Ple, cal accelerar els traspassos en l'àrea de Treball (Instituto Nacional del Empleo, Instituto de Seguridad e Higiene en el Trabajo, Fons Nacional de Protecció al Treball, Fons de Garantia Salarial, Fons d'Ocupació Comunitària), Sanitat i Seguretat Social i Ensenyament.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Aquesta segona part ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 64 en contra i 30 abstencions.

Passem ara al tercer punt de la resolució.

El Sr. SECRETARI SEGON: «El Parlament ha constatat amb preocupació que s'han produït retards inexplicables per part del Consell de Ministres en la publicació del corresponent Reial Decret que dona plena virtualitat als acords de la Comissió Mixta de transferències, i ben especialment en el que es refereix a la competència relativa a les Cambres Agràries. Per aquest motiu reclama del Consell Executiu de la Generalitat que en el termini més breu possible articuli tots els mitjans perquè tots els traspassos artificiosament endarrerits siguin realitzats.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El tercer punt de la proposta de resolució ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

I passem ara al quart i darrer punt.

El Sr. SECRETARI SEGON: «El Parlament de Catalunya recomana al Consell Executiu de la Generalitat que extremi la seva vigilància per tal que els traspassos siguin aconseguits sense cap mena de disminució en la capacitat autonòmica i d'autogovern de la Generalitat de Catalunya. En aquest sentit, insta el Consell Executiu perquè revisi i reconsideri el mètode de funcionament de la Comissió Mixta de transferències en ordre al seu més òptim funcionament. Així mateix, reclama del Consell Executiu la màxima atenció i eficiència per a assegurar una correcta valoració dels traspassos produïts, revisant la metodologia fins ara emprada, per tal d'aconseguir la més justa i equitativa valoració dels esmentats traspassos.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El darrer punt de la resolució, del projecte de resolució presentat pel Partit Socialista Unificat, ha quedat rebutjat per 53 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Ha quedat, per tant, rebutjada la totalitat del projecte.

Passem ara a votació la proposta de resolució que ha presentat el Grup parlamentari de Convergència i Unió.

(El senyor Alavedra s'aixeca per parlar.)

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, apartat per apartat.

El Sr. PRESIDENT: Apartat per apartat. Aleshores, demano al senyor Secretari que vulgui llegir els mots introductoris i el primer apartat.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «El Ple del Parlament acorda: 1. Que el Consell Executiu comparegui mensualment davant de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, i, eventualment, davant de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, als efectes d'informar sobre la marxa dels traspassos i les seves valoracions.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El primer punt de la proposta de resolució ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions.

Passem a llegir el segon punt.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «2. Que el Consell Executiu doni prioritat a la tasca dels traspassos, atesa la transcendència d'aquests de cara al ple funcionament de les institucions autonòmiques, tot i tenint cura que les valoracions dels traspassos siguin adequades, tal com indica l'Estatut, als costos efectius directes i indirectes dels serveis transferits i també a les despeses d'inversió que corresponguin.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El segon punt ha quedat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions.

I passem ara al tercer i darrer punt.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «3. Que en la política dels traspassos es doni preferència a aquells serveis que incideixin en la situació de la crisi econòmica i que puguin ajudar a una més eficaç gestió dels recursos adscrits a la lluita contra l'atur.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El tercer punt, i per tant la totalitat de la proposta de resolució de Convergència i Unió, ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions.

Acabades les votacions sobre les propostes de resolució, queda clos aquest punt de l'ordre del dia, llevat que hi hagi explicacions de vot.

Algun Grup parlamentari desitja fer explicació de vot? *(Pausa.)* El Grup Socialista vol explicar el vot? *(Pausa.)* El senyor Prats té la paraula.

El Sr. PRATS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, cal realment explicar les votacions perquè si es volen entendre des del fonament que conté cadascuna de les propostes, les votacions, des del nostre punt de vista, són difícilment explicables. S'expliquen des d'una lògica absolutament aliena al contingut de les proposicions, que és la lògica de fronts partidistes a la qual cadascun dels Grups parlamentaris vol respondre.

Nosaltres creiem que els socialistes havíem deixat suficientment clar quin era el sentit d'una política d'oposició en matèria de traspassos. Si no s'hagués produït el debat que aquests dies s'ha produït, pensem que hi hauria una visió estrictament triomfalista, a través d'una certa influència en els mitjans de comunicació, que no responia a la realitat de les coses. I la primera qüestió que nosaltres ens hem plantejat —i crec que modestament hem contribuït a resoldre— és que el poble de Catalunya i aquesta Cambra tinguin una visió molt més real de com està aquest greu problema de Catalunya, que són els traspassos de serveis.

Traspassos de serveis que, si bé han funcionat a un ritme discret, estan absolutament prenyats de problemes la solució dels quals és urgent i la solució dels quals no s'endevina com a certa ni com a inequívoca. Aleshores, el sentit de les propostes socialistes era, precisament, des d'aquesta actitud d'oposició solidària en el cas dels traspassos de serveis, tractar d'empènyer solucions per a aquests colls d'ampolla més greus que havíem detectat en el procés de traspassos fins ara produïts o en curs de producció.

I per això, realment, no s'entén, gens ni mica, que una proposició tan de millora tècnica com és el fet que les diferents Conselleries facin l'inventari complet dels serveis estatals —que d'acord amb l'Estatut hauran d'assumir—, concretant-los per unitats funcionals, i relacionant les competències de cadascun d'aquests serveis —que és una

proposta que serviria per a una racionalitat i per a establir prioritats realment fundades i no fruit del regateig i la conjuntura per a plantejar la política de traspassos— no pugui ser votada des de l'extrema dreta fins al conjunt de l'esquerra, si no és per una raó, que és la incapacitat del Consell Executiu per a produir, realment, aquest inventari. Però és també realment inexplicable una sèrie d'actituds, una sèrie d'actituds que fan referència al fet que no es vulgui reconèixer una sèrie de prioritats que són genèriques i que no es pot dir que vinculen, d'una manera inoportuna, la Comissió Mixta de Transferències, quan els criteris generals de prioritats queden establerts a la segona de les proposicions del Grup Socialista, per tal d'obtenir un planteig més racional de les prioritats i, en general, de l'elaboració dels calendaris. També era una proposició que jo en diria políticament escèptica, era d'exclusiva millora tècnica, i, evidentment, són raons alienes al seu contingut les que determinen la seva no-votació.

Tenim un tercer punt que ja aquí sí que francament no sabem com es pot explicar davant del funcionariat, davant de la funció pública de Catalunya, i fins i tot dels serveis centrals: ¿com no podem nosaltres, que tenim una potestat legislativa, compartida amb matèria de legislació sobre la funció pública, i que sabem que l'exercici satisfactori d'aquesta potestat legislativa només es podrà realitzar quan l'Estat compleixi la seva obligació d'elaborar unes bases noves i adequades a l'estat de les autonomies per a regular la funció pública? No s'entén gens ni mica, no es pot entendre com no es vol accelerar, com no es vol fer, sobretot el partit de Convergència i Unió, que ha votat la confiança en aquest Govern, l'elaboració immediata del projecte de llei de bases de la funció pública, sense el qual difícilment es pot fer una política correcta i satisfactòria de la funció pública a Catalunya. I molt menys es pot entendre que Convergència i Unió es negui que el Consell Executiu de la Generalitat informi el personal dels serveis a l'expectativa de traspàs sobre llur situació de drets adquirits i perspectives, així com sobre el règim jurídic general retributiu i organitzatiu a què quedaran subjectes per causa del traspàs. I, això, volem creure que no és per una voluntat de no informar, sinó perquè no se sap quina és la informació que caldrà prestar sobre aquests extrems.

Evidentment, pel que fa a la quarta proposició socialista, volem dir que, francament, el fet que s'hagi negat un vot favorable a una proposició que diu que la Comissió de valoracions informi el Parlament de la metodologia de valoracions definitiva que proposa, i que exigeixi que aquesta Comissió de Valoracions, no sols la part catalana, compleixi, en un termini immediat i raonable, el seu deure, que és tenir elaborada una metodologia, no sols en el paper, sinó amb garanties jurídiques de la seva aplicació efectiva, no s'entén, si no és perquè hi ha motius més que fonamentats per a entendre que aquesta elaboració metodològica, no sols és complicada per raons tècniques, sinó que segurament serà poc viable per raons polítiques. I, si no, evidentment, no s'entén com es pot negar el vot a aquesta proposta de resolució.

Altrament, que es digui que no es vol accelerar el procés de constitució del Consell de Política Fiscal i Finan-

cera, prevista en l'article 3 de la LOFCA, que és el Consell que ha d'elaborar la metodologia general de valoracions per al conjunt de transferències que només quan sigui una metodologia no negociada bilateralment entre una comunitat autònoma i l'Estat, sinó d'aplicació general a tot el procés de transformació autonòmica de l'Estat, sens perjudici del reconeixement de ritmes diferents i de la nostra anticipació en tots els processos de transferències, tindrem una garantia real que els costos indirectes podran ser efectivament valorats. Resulta que quan es nega aquesta urgència, quan es nega la necessitat d'una actuació política en aquest sentit, s'està, en definitiva, caient —pensem nosaltres— en el parany de pensar que la valoració efectiva dels costos indirectes es podrà resoldre per una negociació bilateral entre Catalunya i el Govern central al marge de qualsevulla política de transformació veritable de les estructures de l'Estat.

I, finalment, que el Consell Executiu, que el partit de Convergència i Unió, fonamentalment, es negui que el Consell Executiu de la Generalitat insti el Govern de l'Estat perquè prengui les mesures necessàries per tal d'aconseguir una estructura pressupostària que permeti identificar els crèdits que financen l'organització i el funcionament dels serveis centrals traspassats, és, en definitiva, negar-se a plantejar un altre aspecte de la reforma de l'Estat sense la qual les valoracions no són viables amb garanties. No són viables, perquè no són identificables els crèdits; les consignacions pressupostàries no són desglossables avui si no es prenen les mesures necessàries per a la reforma de la legislació pressupostària. I consegüentment, atès el tenor d'aquestes proposicions, que són proposicions estrictament solidàries amb el treball que s'està fent per als traspassos de serveis, que apunten a problemes, que apunten a colls d'ampolla que nosaltres volem precisament resoldre, trencar aquests colls d'ampolla perquè els traspassos de serveis estiguin ben encarrilats. Perquè no hem fet cap proposta que no tingui fonamentalment un contingut tècnic, que no porti solucions tècniques als problemes que nosaltres hem detectat i hem volgut expressar davant d'aquesta Cambra en els traspassos de serveis. I aquestes solucions tècniques resulta que, és clar, com passa sempre, no només són solucions tècniques: responen a un rerafons polític clar, i és precisament perquè hi ha aquest rerafons polític, que nosaltres entenem que hi ha la negació del vot. I aquesta negació del vot a allò que entenem que és progrés tècnic té unes raons polítiques que convé posar en clar davant d'aquesta Cambra.

Quan nosaltres ens hem abtingut davant de les propostes presentades pel front de Convergència i Unió, Esquerra Republicana i Centristes de Catalunya... Perdó, jo rectificaré en funció del text literal, perquè haig de confessar, realment, que no me n'he llegit l'encapçalament, sinó tan sols el contingut de les propostes que presenta el Grup parlamentari de Convergència i Unió, i que ha votat el front a què m'acabo de referir. Aleshores, voldria dir-los que nosaltres ens hem abtingut per una raó. Perquè, mirin vostès, aquest contingut de les propostes no detecta cap problema, i nosaltres ens neguem a una visió triomfalista del que avui són els traspassos de serveis. Hem reconegut el resultat discret que han tingut

aquests traspassos, però era la nostra obligació, com a oposició, posar en relleu aquests problemes, i fer unes propostes de resolució, que són tan ambigües, tan genèriques, que, en realitat, equivalen a una confirmació del triomfalisme amb què principalment el Grup de Convergència i Unió s'ha expressat en aquesta Cambra. A nosaltres ens sembla que, davant de les ambigüitats, el millor és no votar a favor ni en contra; és millor abstenir-se, perquè aquestes propostes de resolució no aporten res que no hi hagués abans d'aquest debat. Les propostes de resolució socialistes tractaven d'aportar quelcom que abans d'aquest debat no hi era: la consciència, davant del poble de Catalunya, que hi ha problemes, i que el poble de Catalunya tingués molt clar que els Socialistes tenim una voluntat solidària per tal de col·laborar, des de la nostra posició d'oposició, a resoldre aquests problemes. I, en aquest sentit, no es pot dir que les nostres propostes de resolució no fossin —es podrà discutir si eren propostes tècnicament discutibles, tècnicament més o menys correctes— propostes de resolució presidides per aquest afany de superació dels principals problemes dels traspassos de serveis. I si no s'han acceptat és per aquestes raons polítiques, i, per mi, les raons polítiques no cal amagar-les. Les raons polítiques són la incapacitat que en aquest moment té el Govern central de l'Estat per a abordar el problema, a nivell d'Estat —que és com en un primer pas s'ha d'abordar i resoldre—, de les bases de l'Estatut i de la funció pública. És la incapacitat que té el Govern central de l'Estat per a fer una reforma de la legislació pressupostària que permeti la valoració dels costos indirectes; és la incapacitat que té el Govern central de l'Estat per a resoldre el problema de donar poder polític exclusiu sobre la funció pública de les comunitats autònomes, i, alhora, obrir fórmules que permetin la comunicabilitat o la permeabilitat dels seus funcionaris; és la incapacitat que té el Govern central de l'Estat per a procedir a una reestructuració global de l'Administració central de l'Estat sense la qual és impossible —sempre en estat precari, sempre amenaçat— qualsevulla procés autonòmic. I és davant d'aquesta incapacitat política i atesos els pactes que hi ha, que s'ha negat, que s'ha negat el vot a unes propostes tècniques, precisament perquè, analitzades en el seu contingut polític, apuntaven aquesta incapacitat del Govern central de tirar endavant un programa de reforma seriosa de les estructures de l'Estat centralista, sense la qual reforma sempre a Catalunya viurem a precari, viurem amb una sensació d'antagonisme amb un Estat central que ens és hostil...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, les explicacions de vot, segons el Reglament, han de durar cinc minuts, i ja fa catorze o quinze minuts que parla.

El Sr. PRATS: Acabo en un minut. Davant d'aquesta situació, nosaltres entenem que aquestes són les raons polítiques de la negativa i que aquestes raons polítiques són fonamentalment imputables al Grup parlamentari que dona suport, per via de la pertinença a la mateixa organització, per via de la votació de confiança, o als qui han donat un suport encobert, per la via de l'abstenció, a les incapacitats d'aquest Govern central. Res més.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, algun

altre Grup parlamentari? El senyor Fornas, en nom d'Esquerra Republicana.

El Sr. FORNAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres volem indicar, amb ben poques paraules, sense entrar en qüestions partidistes i sí des d'una visió merament funcional —que podrien haver estat evitades per uns certs sectors d'aquesta Cambra participant en la Comissió Mixta—, i per explicació del nostre vot, del Grup d'Esquerra Republicana, que, aquest debat, nosaltres, talment com va dir ahir el Diputat Joan Hortalà, entenem que tenia una finalitat essencialment informativa, d'acord amb la resolució aprovada per aquesta Cambra el dia 2 d'octubre. Per aquesta raó, creiem que era inútil que nosaltres prenguéssim cap resolució. No n'hem presentat i hem votat les que ens han semblat congruents amb el text estatutari, i d'un contingut òbviament assumible per tothom. Res més.

Moltes gràcies, senyor President, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? En nom del Grup de Convergència i Unió, el senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument també, i cenyint-nos estrictament al que hauria de ser una explicació de vot. És a dir, el Diputat senyor Prats ha intentat explicar el nostre vot. En fi, amb aquesta dinàmica, jo també hauria d'intentar explicar —perquè la seva explicació no ens ha satisfet gens ni mica— com és que no es pot donar suport actiu a una resolució que marca que el Consell Executiu comparegui mensualment davant la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, i, eventualment, davant la Comissió d'Economia i Finances i Pressupostos, als efectes d'informar sobre la marxa de les valoracions, sobre la marxa dels traspassos i les seves valoracions, que coincideixen exactament amb la resolució d'aquest Parlament. Vull dir: no ho entenem, no ho entenem. No entenem com no es pot donar suport actiu a això. *(Rialles.)* No entenem com no es pot donar suport actiu al fet que el Consell Executiu doni prioritats a la tasca dels traspassos, atesa la transcendència d'aquests de cara al ple funcionament de les institucions autonòmiques, tot tenint cura que les valoracions dels traspassos siguin adequades, tal com indica l'Estatut, als costos efectius, directes i indirectes, dels serveis transferits, i també a les despeses d'inversió que corresponguin, quan a bastament el Portaveu socialista s'hi va referir en el debat d'ahir. Precisament el que va dir ell ens ha influït i ens ha donat llum per a redactar aquesta resolució. *(Rialles.)*

I finalment, encara entenem menys, senyores i senyors Diputats, com no es pot donar suport actiu al fet que en la política dels traspassos es doni preferència a aquells serveis que incideixen en la situació de la crisi econòmica i que puguin ajudar a una gestió més eficaç dels recursos adscrits a la lluita contra l'atur. No entenem, sincerament, com no es pot donar suport actiu a aquesta resolució. Però, bé, això seria fer un intent d'explicació del vot —el no-suport actiu o fins l'abstenció— dels altres Grups, i, en això, no volem entrar-hi. Nosaltres hi hem donat suport, ja ho ha dit el Portaveu Macià Alavedra, perquè ens semblen congruents amb el que ha estat el debat,

aquestes resolucions, i perquè aquí hi ha una voluntat política molt clara, i, no ens enganyem, hi ha unes forces que participen en la Comissió Mixta de traspassos, unes forces que són plenament conscients, i nosaltres també, però les que hi participen són plenament conscients de les enormes dificultats que comporta una negociació. Hem dit a bastament que les competències estan marcades en l'Estatut i que ara vénen les transferències de serveis. I aquesta delimitació, aquesta concreció comporta una mecànica operativa difícilíssima. I només els qui hi estan directament implicats coneixen a ple fons, a ple fons, quines són aquestes dificultats i quina negociació política hi ha, ens agradi o no ens agradi. És un tema de negociació política. Una negociació política lenta, difícil, una negociació política de què Catalunya té una experiència històrica. El Parlament, evidentment, hi ha d'incidir, el Parlament ha de demanar una transferència absoluta en aquesta negociació, però tot el que sigui incidir —com es preveia i com afortunadament no ha estat— en un emmarcament de prioritats, hauria entorpit claríssimament aquesta negociació. I ho és, una negociació; una negociació en què a vegades cal embrutar-se els dits; sí, senyores i senyors Diputats, pel bé de Catalunya i per a aconseguir aquests traspassos de serveis.

Per tot això, perquè és congruent amb el debat i perquè aquest posicionament respon perfectament a la nostra posició política, hem donat suport, i ens congratulem que hagi sortit triomfant, a aquesta proposta de resolució, i estem contents perquè ella no ha merescut, almenys, cap vot en contra.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* En nom del Grup del Partit Socialista Unificat, el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, breument, per explicar el vot i per constatar el que ha estat la votació.

Aquest és un debat que procedimentalment —així és previst en el Reglament— no implica ni qüestió de confiança ni vot de censura per l'activitat del Consell Executiu; aquest és un debat que intenta aportar llum i millorar el funcionament de la Cambra, millorar el coneixement de tots els Grups parlamentaris del que està treballant l'Executiu, i, amb gran sorpresa per part nostra, s'ha produït una lògica de majories i minories en les votacions d'aquestes resolucions que no incorporen res del que va ser el debat d'ahir. Nosaltres, ahir vam apuntar una sèrie d'insuficiències que veïem en el funcionament de la Comissió Mixta. Avui jo les he llegides, s'han llegit després, abans de votar; les nostres resolucions apuntaven a possibles millores d'aquest funcionament, a possibles millores; així estaven redactades. I, amb gran sorpresa per part nostra, veïem com, no solament es deixen a la possible abstenció aquestes propostes, sinó que s'hi vota en contra, es vota en contra de les propostes socialistes, de les propostes del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, propostes, totes elles, que aporten millores tècniques, que aporten criteris per a enriquir, per a millorar el funcionament de la Comissió Mixta. No es pot dir, no es pot dir com s'ha dit, que solament els que estan a la

Comissió Mixta coneixen les enormes dificultats que té el traspàs de competències, serveis i valoracions d'aquestes. Almenys ahir, en aquesta Cambra, es van donar suficients proves que els qui no hi són però hi han estat i els qui simplement ho estudien i ho segueixen a fons són capaços d'aportar proves documentals que no han estat rebutjades, que no s'ha demostrat que fossin equivocades, del fet que hi ha errors, que s'han produït errors i que cal millorar-los, que cal esmenar-los.

És també sorprenent veure com, a propostes de resolució que apunten clarament a fets objectius, a retards inexplicables institucionalment, sols explicables políticament, no se'ls dona suport des de la perspectiva de partits nacionalistes catalans. No són qüestions de valoració; són constatacions objectives de retards inexplicables des d'un punt de vista de l'estricta legalitat vigent —només explicables, ho repeteixo, des d'un punt de vista polític— i a les quals no es dona suport des de partits amb posicions nacionalistes.

He de repetir, una vegada més, que el nostre Grup parlamentari, des de la crítica, des de qualsevol altra posició, està i estarà disposat a la reconducció del treball de la Comissió Mixta a benefici de Catalunya, a benefici de la millora dels traspassos, i, en aquest sentit, apuntaven les nostres quatre propostes de resolució, quatre propostes que han estat rebutjades per la majoria que avui dona suport al Consell Executiu de la Generalitat.

En definitiva, i per acabar, a nosaltres no ens queda més que dir que aquí ha quedat registrat quina ha estat la posició dels Grups: ahir, en el debat, molt més precisa, molt més crítica; avui, en les propostes de resolucions —propostes de resolucions constructives des d'una perspectiva de solidaritat des de Catalunya i per a tot l'Estat i per a la construcció de l'Estat de les autonomies—, ha quedat la posició dels Grups, com deia, en el debat, en la proposta de resolucions, els qui hi han votat a favor, els qui hi han votat en contra. Votar en contra de coses tan òbvies i objectives com recordar la resolució d'aquest mateix Ple del Parlament del 2 d'octubre; i aquí quedaran també —o més endavant quedaran— la valoració que es farà d'aquests traspassos que s'estan fent, els que s'han fet i els que s'estan fent, la valoració tècnica, la valoració del contingut autonòmic d'aquests traspassos. Tindrem ocasió de tornar-hi i d'aportar noves demostracions d'aquest rebaix autonòmic, si és que no es canvia la metodologia de treball. I aquí, en definitiva, quedarà quina haurà estat la valoració econòmica d'aquests traspassos. Per tant, les votacions ja estan fetes, la posició dels Grups ja està feta, només el curs mateix dels fets veurem a qui dona raó, en definitiva.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup parlamentari de Centristes, té la paraula el Diputat senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres creiem que aquest no era el moment d'haver tingut un debat extens sobre aquest punt, ni que el lloc hagués estat el Ple del Parlament. Però s'ha fet, i ara surto aquí per fer una explicació breu de vot del nostre Grup parlamentari.

Òbviament, jo no em dedicaré ni a explicar el vot de tots els altres, ni a parlar de fronts partidistes. Insisteixo que s'ha parlat de fronts partidistes, en plural —nosaltres

anem des de l'extrema esquerra fins a un altre lloc—, i, òbviament, tampoc —perquè aquest no n'és el lloc— no faré cap crítica al Govern central. (*Rialles.*) No la faré perquè aquest no n'és el lloc i perquè ara hem d'explicar exclusivament el vot. (*Rialles.*)

Aleshores, per coherència, ni parlaré dels vots dels altres ni parlaré d'altres crítiques. Parlaré, molt breument, de quina és la nostra posició i del que hem votat avui. Òbviament, estem contents de com estan anant els resultats de les dues Comissions. Creiem que fins ara els resultats són plenament satisfactoris. Si alguna recança pot tenir qui creu que els resultats no són prou satisfactoris, els propers mesos de l'any vinent ens donaran la raó o a nosaltres o a ells en el tema de les valoracions. Nosaltres, aquí, ahir, ja vàrem dir que hi havia alguns problemes de naturalesa tècnica, però que no es poden resoldre de la manera tan fàcil com sembla que aquí es planteja. Fins ara això ha anat bé. Aquestes dificultats, les resoldrem. Tots som conscients que hi ha dificultats de naturalesa tècnica.

Nosaltres també vàrem parlar de problemes de funcionaris, fins i tot vàrem llançar la idea d'una solució de naturalesa transitòria respecte a la possibilitat que els funcionaris puguin anar d'una comunitat autonòmica a una altra quan es tanqui la possibilitat que existeixin cosos nacionals de tots aquells serveis susceptibles de ser traspassats, quan es generalitzin totes les comunitats autonòmiques.

També nosaltres vàrem parlar d'algun dels temes de les valoracions, però creiem que quan acabarem d'entrar-hi, a primers de l'any que ve, en sortirem amb força èxit, com hem estat fent fins ara. També nosaltres vàrem anticipar la necessitat —veig que això ha estat avui i ahir manifestat de manera similar a la nostra per qui ha parlat en nom del Partit Socialista— de desenvolupar una determinada institució prevista en la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autonòmiques, perquè nosaltres som conscients que no es pot anar més enllà d'un cert punt en una negociació merament bilateral; però no hem esgotat les possibilitats de la negociació bilateral, la negociació multilateral en molts aspectes, de redefinició de programes per a tot l'estat d'inversions, de valoracions dels serveis autonòmics. Això òbviament ha d'ésser una tasca que la Constitució que ens fa a tots tenir sempre en compte el principi de la solidaritat, ens obligarà a fer-la a través del Consell de Política Fiscal i Financera. Tot això ho vàrem dir, tot això ho tenim en compte, ja no sols el Grup parlamentari de Centristes, sinó tots els nostres representants en les Comissions i, creiem, en totes les sessions de treball, i que aquesta és també la preocupació de la resta dels membres d'altres Grups parlamentaris o també dels independents que figuren en les dues Comissions Mixtes.

Òbviament, hi ha molts altres temes que no apareixen en les notes resumides i sintètiques en què es traslladen els tres punts que hem votat a favor en la resolució presentada per Convergència i Unió i que nosaltres abonem com a Grup parlamentari. Moltes d'altres coses que en el si de les dues Comissions s'han tingut en compte, les tenim absolutament presents, i estem contents i disposats que sempre que aquest Parlament vulgui que se li doni la

informació, recollint tots els seus mandats, aquí, en Comissions o on sigui, a anar-li donant compte de totes les negociacions, perquè aquesta és la nostra tasca, de tots els resultats que obtinguem, i fins de les dificultats que vagin sortint o que hi hagi situades a nivell tècnic, que —i hi insisteixo— no han impedit fins ara, en cap moment, acabar de portar a bon terme tot aquest tema.

Jo diria que podríem entrar en algunes altres matèries, com, per exemple, en modificacions al nivell de la legislació de l'Estat. Alguna potser sí que és necessària, perquè, si no, de seguida ens trobarem amb alguna dificultat, com és el tema de la funció pública. En canvi, no crec que hi hagi, ara per ara, necessitat de modificar la legislació pressupostària per a resoldre el tema autonòmic, amb l'excepció —això ja està llest i preparat en Comissions de treball, que tècnicament també seguim per altres línies— d'ajustar la Llei General Pressupostària als preceptes de la Constitució. A part d'això, no hi ha cap altre problema, i, per totes les raons abans dites, nosaltres hem votat a favor de la proposta de resolució que ha presentat el Grup parlamentari que dona suport al Govern.

Moltes gràcies.

**Convocatòria de sessions extraordinàries
el mes de gener de 1981, amb l'objecte de realitzar
els tràmits legislatius referents al Projecte de Llei
de Pressupost de la Generalitat per a l'any 1981**

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, passem ara al que era el tercer punt de l'ordre del dia primitiu, és a dir, la convocatòria de sessions extraordinàries el mes de gener de 1981.

Permetin-me unes breus paraules d'explicació. La Junta de Portaveus va considerar, unànimement, que calia accelerar el tràmit del Projecte de Pressupost de la Generalitat per a l'any 1981, i a aquest efecte va considerar que convenia utilitzar, en allò que fos possible, el període de temps que hi ha entre els dos períodes de sessions, en què no hi ha previstos treballs parlamentaris normalment, és a dir, el mes de gener. Per a fer això possible, la Mesa del Parlament va acordar habilitar com a dia hàbil un dia del mes de gener, de tal forma que acabés en una data adequada el període de presentació d'esmenes al Projecte presentat pel Govern. I amb congruència, doncs, amb aquesta primera decisió, jo demano al Ple del Parlament que vulgui autoritzar la Presidència a convocar, durant el mes de gener, en la segona quinzena, les sessions extraordinàries que calgui per tal de realitzar els tràmits legislatius referents al Projecte de Llei de Pressupost. És evident, voldria tranquil·litzar en certa manera els senyors Diputats, que aquests tràmits normalment només podran fer-se en Comissió, és a dir, que per molt que la Comissió de Finances treballi amb diligència, segurament no arribarà a acabar la seva tasca abans de finalitzar el mes de gener. Proposo, doncs, concretament, que el Ple del Parlament, d'acord amb l'article 55, autoritzi la convocatòria de les sessions extraordinàries que, ho repeteixo, facin falta per als tràmits legislatius referents al Pressupost.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President!

El Sr. PRESIDENT: El senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Una qüestió d'ordre —espero que sí. L'article 55 del Reglament diu que la proposta en aquest respecte ha de ser subscrita per tres Grups parlamentaris o una quarta part dels Diputats.

El Sr. PRESIDENT: És a dir, la Presidència i la Mesa van entendre que si tres Grups parlamentaris o una quarta part dels Diputats podien proposar això, amb més motiu ho podia proposar el Ple de Parlament, i, per tant, el que demanem és que ara el Ple del Parlament ho proposi.

(El senyor Martín i Toval s'aixeca per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Però, senyor President... (Rialles.) Demano pujar a la tribuna per explicar el sentit de la meua qüestió d'ordre. Segurament m'he explicat abans malament, senyor President, i com que no se sent bé... (Rialles.)

Senyor President, senyor President, al meu entendre, l'article 55 —i el senyor President recordarà la meua intervenció en la Junta de Portaveus en aquest respecte, favorable a un tràmit que permeti això—, l'article 55 diu que les «sessions extraordinàries són convocades —convocades— pel President». Però algú ha d'acordar que es convoquin, i, per tant, que es facin. I diu l'article 55 que és la Diputació Permanent. I la Diputació Permanent pren aquest acord a iniciativa d'algú, i aquest algú és «tres Grups parlamentaris o una quarta part dels Diputats». Aquest és el procediment de l'article 55. Doncs bé, atès que, efectivament, l'acord possible de celebració de sessió extraordinària, malgrat que no estigui així previst en l'article 55, es pot prendre abans que acabi la sessió ordinària corresponent, el nostre Grup va proposar, en Junta de Portaveus, que l'acord de la Diputació Permanent sigui substituït per un acord del Ple. I l'acord és del Ple. Per tant, en aquest sentit estic totalment d'acord amb el President, atès que la Diputació Permanent és un substitut del Ple en els moments d'intersessions. Ara bé, jo, el que demano és: ¿a petició de qui ho acorda el Ple? El senyor President diu: «demano al Ple». Jo dic que el Reglament no diu en cap lloc que el President pugui demanar això al Ple. Això, ho demanen tres Grups parlamentaris o una quarta part.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, senyor Martín, jo crec que ho demanen tots els Grups parlamentaris, ja que va ser un acord unànim de la Junta de Portaveus; crec que ho demanen tots els Grups parlamentaris.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: D'acord, és això el que volia precisar. (Rialles generals.)

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; doncs queda precisat. Moltes gràcies. Aquesta petició crec que queda documentada per l'acta de la reunió de la Junta de Portaveus. Bé, doncs, aleshores, jo demano al Ple del Parlament si pren l'acord que la Presidència pugui convocar aquestes sessions extraordinàries. (Pausa.) Queda, doncs, acordat per assentiment del Ple del Parlament.

**Interpel·lació al Consell Executiu sobre
la funció pública presentada pel G. p. del Partit
Socialista Unificat de Catalunya**

El Sr. PRESIDENT: I podem passar ara al darrer punt de l'ordre del dia, d'acord amb l'extensió que va ser

acordada ahir. Es tracta del debat sobre la interpellació presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, amb data 24 de novembre, relativa a la funció pública. En nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, ahir ja va valorar-se la importància d'aquesta temàtica en diverses intervencions, perquè seria difícil construir una Administració si no es tinguessin uns poders que marca l'Estatut, uns pressupostos que vindran dels traspassos, així com un personal, i si no es tingués una política per a aquest. Som en un moment òptim per a encetar una nova Administració pública sense els defectes que tant hem criticat de l'Administració central de l'Estat. És un moment també complex, com és el pas de l'Estat centralista a l'Estat de les autonomies, i estem assistint a unes reaccions diverses per part dels cos funcionarial que, d'una forma o d'una altra, accedeix al servei de la Generalitat.

Es pot blasmar la reacció centralista de determinats sectors funcionarials, com es pot blasmar la reacció nacionalista excoient de determinats sectors de l'actual Administració de la Generalitat; el que no es pot fer és negar-se a admetre la legitimitat de la reivindicació funcionarial, professional, econòmica i sindical, de molts d'aquests funcionaris, ni tampoc negar-se a admetre la legitimitat que té el Parlament de reclamar del Consell Executiu que l'Administració pública funcioni i funcioni amb uns criteris òptims.

Ahir i abans-d'ahir, en el curs d'aquest debat sobre traspassos, el Consell Executiu va tenir interès a amagar l'ou de la qüestió amb la figura del Cardenal Cisneros i amb moltes altres invocacions als buròcrates, als de Valladolid i a tota mena de fantasmes sobre el centralisme. Aquest és un problema existent, però el problema que volem plantejar nosaltres no és el de Valladolid ni el del Cardenal Cisneros, és el de la plaça de Sant Jaume, de totes les dependències de l'actual Generalitat, on hi ha uns funcionaris que no saben encara quina política seguirà el Consell Executiu per al seu futur. En aquest sentit, se'ns poden rellegir una altra vegada els decrets, com va fer ahir el Conseller de Governació: no, gràcies; ja ens els hem llegit diverses vegades i sabem de què va. Demanem, no el marc legislatiu pel qual els funcionaris passen a la Generalitat, demanem la política concreta que aquest Consell Executiu, una vegada passats aquests funcionaris, pensa desenvolupar de cara a ells.

És en aquest sentit que nosaltres creiem que la situació és greu. És greu perquè als defectes propis de l'Administració centralista, de la qual vénen molts d'ells, hi afegim la manca fins avui, amb més de set mesos de funcionament del Consell Executiu, d'una política de recepció d'aquests funcionaris. O sigui, no solament hem desaprofitat el moment òptim de crear una Administració sense defectes, com els que hi ha a l'altra, sinó que en creem més, perquè als defectes que ens vénen importats hi afegim el desgavell propi d'aquesta Administració. Estem anant —potser voluntàriament per part de Convergència i Unió— a la duplicació d'administracions, duplicació de costos, duplicació d'irracionalitat administrativa, i, el que és més

greu, a una Administració centralista a Catalunya, en mans del Governador general, i a una Administració regionalista, en mans de Convergència i Unió.

Perquè no se'ns digui que estem fent crítiques en el buit, nosaltres demanàrem al Consell Executiu, per exemple, què pensa fer en temes com: homologació de categories; homogeneïtzació de les condicions de treball —avui hi ha una gran diferenciació i dispersió entre Conselleries—; forma de provisió de places —abans-d'ahir em deia un Conseller de l'actual Consell Executiu que li han traspasat serveis sencers on la majoria de les places estan vacants, i em deia que no sabia què fer per tal de cobrir aquestes places: això és el que a nosaltres ens amoïna, que no se sàpiga què fer, com convocar, com proveir aquestes places—; nomenament de càrrecs administratius i polítics: on, Convergència i Unió, estableix la línia divisòria entre càrrec polític i càrrec administratiu? ¿Continuarà barrant el pas a la promoció dels càrrecs administratius, nomenant a dit qui li sembli com a càrrec polític? ¿Es preocuparà només d'anar a copar l'staff de l'actual Administració? No hi ha plantilles ni organigrames; l'única plantilla que existeix és la del Decret del 19 d'abril del 80, que encara era del Govern presidit pel President Tarradellas, mentre que l'actual Govern va traient decrets, com el de l'1 de desembre del 80, en què es diu que «cada Conseller, segons el volum del treball, podrà nomenar Directors tècnics». «Ad infinitum»? Sense parar? Dins de quina estructura? Anirem creant, anirem nomenant càrrecs sense saber on els col·locarem? No sabem encara quina és la política concreta per a la contractació, per a la reforma administrativa, per a la negociació; i podríem continuar repassant tots els punts d'allò que ja ens pertany, que no pertany a l'Administració de l'Estat, sinó que pertany al Consell Executiu. Podem analitzar els instruments que se'ns han presentat en aquesta Cambra, en el decurs del temps que ha transcorregut mentre havíem presentat la interpellació, que són els únics que coneixem: un informe que comença —això sí— amb una perla, quan diu: Ens veiem forçats a prendre consciència del problema dels funcionaris. Que un Govern digui que es veu forçat a prendre consciència dels problemes dels funcionaris... ¿És que no és un problema elemental que no hauria de forçar ningú a prendre'n consciència? Aquest mateix report té errors de quantificació; per exemple, a la xifra de contractats diu que el 31 d'octubre del 80 —i ja és gros que se'ns presenti un document amb xifres del 31 d'octubre, quan porta registre del Parlament de 8 de desembre (un mes i deu dies de desfasament, o un mes i vuit dies de desfasament en les xifres)—, se'ns diu que hi ha només 251 funcionaris contractats, 202 de la Generalitat preautonòmica, 49 de l'autonòmica. Sabem que avui el nombre de registre de funcionaris contractats és per sobre de 400, o sigui que des que ens han lliurat l'informe fins avui ja s'ha quadruplicat el nombre de contractats. ¿Es que aquesta és una pauta que seguirà el Consell Executiu de Convergència, d'anar multiplicant la contractació a dit sense cap mena de control?

I de pas, podrien aclarir-nos què pensen fer amb els contractats. Som el 19 de desembre a la majoria d'ells, però, em sembla que és la seva totalitat, els venç el

contracte el 31 de desembre; comencen els torns de vacances; hi ha tota una sèrie de qüestions de nòmines, i encara, a hores d'ara, no saben si se'ls renovarà o no el contracte que se'ls va fer fins al 31 de desembre.

No contempla gens ni mica la situació dels funcionaris amb contracte laboral, en tot l'informe, i n'hi ha molts, i la majoria d'ells amb salaris per sota del mínim interprofessional. I contempla uns criteris que són la pura repetició, sense entrar en el contingut, del que es va dir en la resolució parlamentària.

Podríem parlar també d'un segon instrument que ens presenten: el Projecte de Llei. I ahir, aquí, el senyor Conseller de Governació s'exclamava que qui més que el Consell Executiu té interès a resoldre aquest problema..., «però estem amb les mans lligades per aquest article 108 que no ens deixa avançar». El Consell Executiu ha avançat per un camí de degradació legislativa respecte a aquest tema. En el mateix informe se'ns diu que el Consell Executiu té un Projecte de Llei de Funció Pública, àmplia, progressiva i innovadora. ¿Seria demanar molt que ens el trametessin al Parlament, que ens ajudaria molt en les tasques que tenim nosaltres a l'hora de la Ponència unitària? Després, ja parlava d'una llei de bases, ja passem de Llei de funció pública a Llei de bases, i el que se'ns envia de debò és un projecte de llei només per als funcionaris contractats, que no són ni una desena part dels funcionaris totals que hi ha a la Generalitat. En aquest sentit, nosaltres creiem que el projecte en si, el mateix projecte, ni per als contractats compleix els objectius; es limita a dir que es faran concursos amb criteris d'objectivitat i de publicitat. Sembla que la Generalitat, avui, quan es demana quins criteris seguirà el Consell Executiu per a la promoció dels funcionaris, contesta: «si són administratius, doncs, català i màquina»; i si se'ls demana: bé, i si són Caps de servei, català i màquina? ¿Quins altres criteris, quins són els que regiran per als concursos de provisió, de promoció, de tota mena d'accés, per a aquest funcionariat? En el mateix Projecte de Llei hi ha una flagrant contradicció: en l'article 1.3, quan, potser de forma extensiva, estranyament —al nostre entendre antijurídicament—, es vol també cobrir el cas d'aquells funcionaris de carrera d'altres Administracions que presten servei a la Generalitat, se'ls diu que podran fer també dues proves, seguint els mecanismes dels contractats. Però, si és seguint els mecanismes dels contractats, resulta que, si no superen la segona prova, se'n van al carrer: cessament automàtic. ¿Es que els funcionaris de carrera no són ja de la Generalitat? ¿Es que els farem passar les proves i, malgrat ser funcionaris de carrera, els acomiadarem, com diu aquest actual projecte legislatiu? I, a més, suposant que aquest projecte legislatiu fos aprovat amb una certa celeritat, a l'entretemps ¿quins són els criteris per a la contractació?

Un altre instrument és la Direcció General de la Funció Pública, creada el 12 de setembre del 78, amb clars elements antijurídics: nomenament del senyor Martí Pagonabarraga com a Director General d'Organització Administrativa i Funció Pública, el 13 de maig, i creació d'aquesta Direcció desdoblada, el 30 de juny; nomenament del càrrec abans del desdoblament de la Direcció. Aquesta Direcció General, a hores d'ara, només té en-

cara quatre funcionaris, segons el pressupost del 80, dos a temps parcial i dos a temps complet. Potser dos fan català i dos fan màquina, no ho sabem. Però, a hores d'ara, encara està reduït a una infraestructura mínima quant al que és el gravíssim problema de milers de funcionaris que no saben —i per això estan legítimament amoïnats— què passarà amb ells, com a política personal de l'actual Generalitat. Una Direcció General de la Funció Pública que s'ha limitat exclusivament a fer d'intermediari entre el Consell Executiu i els problemes que es podien anar plantejant —un intermediari que no tenia ni entitat ni interlocutor—, sense proposar sortides al problema.

I, últim instrument: l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, car el Consell Executiu tampoc no ha complert amb un mandat que demanava, de forma immediata, la presentació d'una llei sobre aquesta. I ja que estava de moda recordar la Generalitat Republicana, valdria la pena de recordar com l'Escola d'Administració Pública, llavors de la República, va servir per a reciclar funcionaris, en virtut d'uns projectes, i per a evitar aquests mals de què avui, amb set mesos de funcionament, ens queixem i de què potser, d'aquí a uns quants mesos, ens haurem de queixar en altres tons. En definitiva, nosaltres interpel·lem el Consell Executiu, no ara sobre el traspàs de funcionaris, sobre la seva política concreta aquí, que no s'amagui darrere de ningú, i menys d'aquell a qui dona suport. Com és que no hi ha aquesta política que planteja unes greus hipoteques d'ineficiència administrativa, de frustració autonomista, d'enquistament de personal que, després, ja que ha estat col·locat —ens temem que de forma clientelar—, serà difícilment desplaçable, i de desmantellament d'unes estructures orgàniques que avui no hi són? Per això, demanem en la interpellació quin és el programa de treball de Convergència, quines mesures urgents pensa prendre respecte a aquest problema, quins criteris tenen per a l'Estatut de la Funció Pública. Potser se'ns pot respondre: heus ací el Projecte de Llei de la Funció Pública. Tant de bo! Finalment, quin és el paper que ells atribueixen a les centrals sindicals, als legítims representants dels funcionaris a l'hora de negociar, de reorganitzar, de donar solució a aquests problemes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc i enllaçant amb les darreres paraules del senyor Rafael Ribó —em sembla que potser és innecessari— jo voldria aclarir, senyors Diputats —i crec que no en tindran cap dubte—, que les interpellacions no es presenten a Convergència i Unió, es presenten al Consell Executiu. Bé; per tant, és, com a membre del Consell Executiu, que respondré a la interpellació que em presenta el senyor Ribó, en nom del seu Grup parlamentari, i no com a membre de Convergència i Unió.

He de dir al senyor Ribó que ningú no es nega a admetre res ni a discutir res, ni a valorar res, ni a trobar solucions als problemes que, evidentment, hi ha plantejats sobre la funció pública a Catalunya. Per tant, que no ens

acusi de negar-nos a admetre-ho. Ho admetem tot, tot el que vulgui. Tot. I estem disposats a discutir-ho i a trobar-hi solucions quan realment hi hagi problemes que no siguin només fruit d'una tàctica d'oposició política, que siguin realment fruit d'una realitat palpable i objectiva. Haig de dir-li, també, que el Consell Executiu, que jo recordi, no ha invocat mai el cardenal Cisneros. En aquesta Cambra ahir es va invocar el cardenal Cisneros i es va parlar de Valladolid, però no recordo que fos cap membre del Consell Executiu. (*Rialles*.) Nosaltres, entre altres coses, tenim altres prototipus. Bé, no sé, a més a més —perdó, potser m'he equivocat (*rialles*)—, no sé, a més a més, que tingui res a veure, d'altra banda, una bona part de la seva intervenció, sobretot de la part introductòria i de la part final de la seva intervenció, amb la interpellació que ens ha presentat el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Bé, jo crec que aquí es barregen conceptes. Efectivament, hi ha una resolució. Aquesta resolució del Parlament ha originat un document. Aquest document ha estat presentat. Aquest document em sembla que està en tràmit de ponència en aquest moment, però, en tot cas, no crec que avui haguéssim —en tot cas no ho havia entès així, en rebre la interpellació del Grup parlamentari del PSU— de discutir sobre la base del document que el Consell Executiu ha presentat al Parlament. Bé, li hauria de dir també que ha fet referència —i després contestaré amb més amplitud i d'una forma més directa la interpellació perquè, evidentment, el que ara estic fent és respondre alguns punts de la intervenció del senyor Ribó que no tenen res a veure amb la interpellació a la meua manera d'entendre... Se'ns ha recordat que en una resolució del Parlament es va acordar que de forma immediata fos preparada, per part del Consell Executiu, una llei sobre l'Escola de Funcionaris de la Generalitat. I recordo molt bé que vàrem haver d'interpretar què volia dir de forma immediata, i aleshores es va acordar en aquest Parlament que, de forma immediata, en política, volia dir, contràriament al que vol dir en gramàtica: tan aviat com això fos possible. Per tant, acollim aquesta generosa interpretació. Tan aviat com sigui possible, complirem la resolució del Parlament en aquesta matèria.

Bé, dit això, diria que, d'acord amb el Grup interpellant, ens trobem davant de la possibilitat de construir una nova Administració pública. També, d'acord amb el fet de la complexitat de la problemàtica que, atesa la diversitat de procedències dels funcionaris, comporta avui la funció pública catalana. I, encara, d'acord que s'ha d'afrontar, com més aviat millor, la solució de tots els problemes del personal si la Generalitat vol gaudir d'una Administració estable i d'una Administració neutral i eficaç. Bé, per a nosaltres, que som enormement respectuosos amb el Parlament, la qüestió rau, en tot cas, a saber quin és l'òrgan a qui correspon la iniciativa en aquesta tasca tan important, tan apassionant i tan útil per a la societat catalana: si al Consell Executiu o al Parlament. Sembla que, en principi, la iniciativa en matèria de la funció pública hauria de poder ser exercida pel Consell Executiu com a coneixedor a fons de la problemàtica del seu instrument fonamental, dels seus mitjans personals, del factor humà, de l'organització administrativa. Sembla

que també els partits que no formen part del Consell Executiu coneixen a fons alguns d'aquests temes, com és ara, per exemple, el Registre de Personal Contractat de la Generalitat; en tot cas, diré que amb dades inexactes, perquè puc demostrar al senyor Ribó que ha donat dades que no són certes. Però crec que, en principi, com a coneixedor de fons de la problemàtica del nostre instrumental fonamental, el Consell Executiu hauria de poder tenir iniciativa en matèria de la funció pública. Això no obstant, aquesta iniciativa, senyor Ribó, ha estat limitada, com vostè sap i com saben tots els senyors Diputats, per la resolució número 11 del Parlament adoptada en la sessió del 2 d'octubre de 1980, paradoxalment contradictòria amb la número 10 de la mateixa data sobre la funció pública, en la qual la iniciativa és reservada al Parlament. Es vol que el Consell Executiu doni resposta a una sèrie de problemes de la funció pública i tot seguit, amb la resolució número 11, se li treu tota possibilitat d'iniciativa legislativa per al desplegament del que preveu l'Estatut. Davant, doncs, d'aquesta situació tan contradictòria, el Consell Executiu ha fet i farà el que pugui dintre de l'estret marc legislatiu en què es pot moure.

Tocant a les qüestions concretes de la interpellació, voldria dir el següent: primer, se'ns interpel·la sobre els principals objectius i el calendari-programa de treball del Consell Executiu, en matèria de funció pública. Doncs bé, podem exposar els objectius: d'una banda, per a tot-hom qui tingui una idea clara del que és l'Administració pública són, em sembla, més que evidents. Nosaltres volem uns funcionaris eficients, tècnicament preparats, que no condicionin la seva actuació professional a les consignes polítiques de partit, que serveixin el país i les seves institucions, amb integritat i amb honestat. Volem un funcionariat eficaç, un funcionariat no burocratitzat. Per això cal que el concepte de carrera administrativa sigui, a Catalunya, una realitat, encara que no ho sigui en aquests moments en l'Administració de l'Estat. La creació d'una carrera administrativa comporta, com sap el senyor Ribó, l'estructuració de la funció pública en grups i nivells. I dins d'aquests grups i nivells, en categories, sense oblidar —no cal dir-ho— les especialitats que en cada grup, o en cada categoria, exigeix el repte de la societat dels nostres dies, en constant procés de transformació. No cal dir —per a mi això és obvi— que aquesta estructuració de la funció pública només pot ésser regulada per normes amb rang de llei. El Departament de Governació, vostè ho ha dit, referint-se a unes frases del document presentat al Parlament en compliment de la resolució del 2 d'octubre, té preparat des de ja fa temps un avantprojecte de llei que, fins ara, no ha tingut oportunitat de ser discutit, però no cal dir que el Consell Executiu està disposat a portar-lo al Parlament quan el Parlament vulgui. I està disposat a portar-lo en forma de projecte de llei perquè sigui discutit, si el Parlament ens ho permet, a reserva del que diu l'article 108, o perquè serveixi de text a la ponència que hagi d'elaborar la llei de la funció pública, quan s'escaigui. Però nosaltres no li hem de dir, al Parlament, el que ha de fer. El Parlament és sobirà, i, en tot cas, és el Parlament qui ha de decidir la seva forma d'actuació.

El calendari i el programa de treball: com és obvi, senyor Ribó, el calendari i el programa de treball han d'estar en funció d'aquesta estructuració primària de la funció pública. Si es tenen els grups, els subgrups, les categories i les especialitats definits, resulta molt fàcil de bastir unes plantilles orgàniques com a instrument fonamental de racionalització administrativa. Per mitjà de les plantilles orgàniques, es poden fer proves selectives, es pot reglamentar la promoció del personal i es poden homogeneïtzar les funcions, les retribucions i les condicions de treball. I un cop el Parlament haurà aprovat la llei de la funció pública, es podrà assegurar al Grup parlamentari interpellant que la funció pública catalana pot ésser construïda en ben poc temps i amb un aire presumiblement nou.

En un altre ordre de coses, el Grup interpellant ens pregunta quines mesures pensa prendre a curt termini el Consell Executiu per a resoldre no sols el problema dels funcionaris traspassats a l'Administració de la Generalitat, sinó també els que ja tenen plantejats els actuals funcionaris, de dret o contractats, de la Generalitat, com són l'homologació de les condicions de treball, perspectives futures, etc.

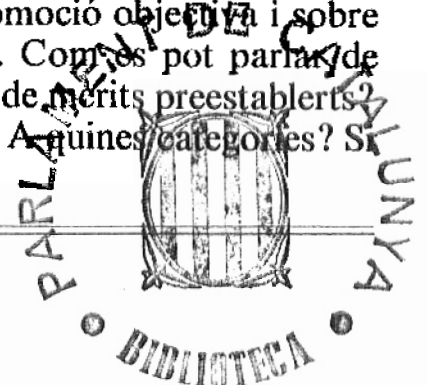
Dels funcionaris traspassats, en vàrem parlar ahir. No crec que valgui la pena d'estendre-m'hi més perquè tot el que podria dir seria una repetició del que ja va sortir ahir en el debat. Però pel que fa als funcionaris contractats, senyor Ribó, nosaltres, que reconeixem la gran aportació dels funcionaris contractats en l'època de la Generalitat provisional, el funcionament de les institucions nacionals de Catalunya en un període difícil, provisional, de construcció de les nostres institucions, voldríem que aquests funcionaris poguessin integrar-se a la Generalitat, en unes condicions bones però també en unes condicions objectives. I per a aconseguir això, nosaltres hem de legislar, perquè l'única possibilitat que ens dona avui l'Estatut, mentre el Parlament de Catalunya no legisli en matèria de funcionaris, és l'aplicació de la legislació de l'Estat. I l'aplicació de la legislació de l'Estat és restrictiva en aquest sentit, perquè els drets que per al personal contractat en règim administratiu o en situació provisional concedeix la normativa estatal vigent es concreten fins ara en la reserva d'un màxim del 25% de les places convocades o a participar, en el percentatge que es determina, en les proves selectives que es convoquin durant cinc anys, segons que els sigui aplicable la llei 7078 de 26 de desembre, o el reial decret 2277 del 30 de març, en règim de proves lliures. Nosaltres creiem que això, als funcionaris contractats per la Generalitat, no se'ls pot fer, i que havíem de fer un esforç per tal de donar, salvaguardant sempre l'objectivitat de l'accés definitiu, unes possibilitats molt més grans a aquests funcionaris que, al nostre judici, han servit fidelment les institucions nacionals de Catalunya. I per això vàrem presentar, conjuntament amb la informació, a la qual vostè ha fet referència, un projecte de llei, perquè creiem que això és urgent —evidentment, és urgent—, que no necessàriament ha de ser provisional, sinó que pot ser també definitiu, per tal que aquest personal pugui ésser incorporat com més aviat millor en l'estructura funcional de la Generalitat. Aquest projecte de llei passarà per la via de l'article 108.

S'ha considerat que també en això, que nosaltres entenem que és puntual, que no és genèric, no podíem presentar, no podíem exercir la nostra competència legislativa, en virtut del que estableix l'article 108, i suposo que tindrà un tràmit com més ràpid millor, en benefici dels mateixos funcionaris. Mentrestant, el Consell Executiu no pot fer res més i ho anuncia, no té cap més solució, no ens agrada, però no tenim cap més solució que fer-ho, que és la de renovar tots els contractes dels funcionaris, que tinguin la condició de funcionaris contractats amb contracte administratiu, per un període de sis mesos, tot esperant que el Parlament resolgui aquest tema.

Bé, quines són les línies que contempla el Consell Executiu pel que fa al futur estatut de la funció pública de Catalunya? En aquest sentit, és que el Consell Executiu de la Generalitat no pensa fer res fins que el Govern central proposi al Parlament la llei o estatut de la funció pública?

El Consell Executiu, senyor Ribó, no és que no vulgui fer res, és que el Consell Executiu en aquests moments no pot fer res. És a dir, si el Parlament no legisla en matèria de la funció pública, el Consell Executiu no pot fer res. Estem limitats, ja ho he dit, per una resolució del Parlament; no podem fer res. Quan intentem fer una llei puntual per a resoldre un problema de dos-cents seixanta-dos funcionaris contractats, el Parlament interpreta que aquesta no és tasca de l'Executiu, i aleshores ens demana que retirem el projecte de llei i ens diu que es farà en virtut de ponència per l'article 108. Per tant, què més pot fer? Quan intentem resoldre un problema puntual, se'ns retorna un projecte de llei. Per tant, no podem fer res fins que el Parlament no ens autoritzi a fer-ho. I no podem fer res, d'altra banda, perquè hauríem de treballar en matèria de lleis, no en matèria de decrets.

Jo no voldria entrar en aquest tema, perquè ja he dit que evidentment no és el tema que hem de discutir, però com que el senyor Ribó hi ha entrat, jo em permetré també de fer-hi una petita referència. La resolució sobre la funció pública de la sessió parlamentària del dia 2 d'octubre establí una sèrie de condicionants que exigia l'Executiu i que es titulaven, o es volien titular, normes provisionals i urgents. D'acord amb la urgència, no tant d'acord amb la provisionalitat d'aquestes normes, se'ns demanaven, primer, les condicions exigibles al personal contractat o en situació provisional per al seu accés estable a la carrera funcional. Hem intentat complir aquest punt; la ponència corresponent resoldrà. Se'ns demanaven la publicitat i l'objectivitat de tot nou accés, i he de dir que en la legislació vigent, i apuntant la legislació vigent, que és l'única que tenim, la de l'Estat, d'acord amb la Disposició Transitòria Segona, no es demanen mai als contractats amb caràcter administratiu per al seu accés la publicitat i les normes objectives. Nosaltres, no obstant això, les volíem reconèixer i les incloïem en el projecte de llei que vàrem presentar i que ens ha estat demanat que retiréssim, però sembla que servirà de base per al treball de la ponència corresponent. Se'ns demanava què pensàvem fer en la promoció objectiva i sobre la base dels mèrits preestablerts. Com es pot parlar de promoció objectiva sobre la base de mèrits preestablerts? Promoció a què? A quins graus? A quines categories? Si

no tenim definida abans la llei de la funció pública, com podem parlar d'un sistema de promoció objectiva sobre la base de mèrits preestablerts, si no tenim llei ni estatut de la funció pública? Se'ns demanaven els criteris per a procedir a una classificació racional dels llocs de treball. És l'estatut de la funció pública el que ha de decidir els criteris per a procedir a una classificació racional dels llocs de treball. I, en tot cas, totes aquestes coses —que són les que ens demanava el Parlament al seu moment— són urgents, senyor Ribó, molt urgents, d'acord, però mai no seran provisionals. Quan hàgim estructurat o classificat racionalment els llocs de treball, quan hàgim establert la promoció objectiva sobre la base de mèrits preestablerts, evidentment, a grups, a situacions funcionàries determinades..., jo, almenys, fent ús d'una frase que va sortir moltes vegades des dels seus escons ahir, no crec que sigui prudent organitzar una samfaina d'aquesta categoria, perquè al final podríem també parlar de perles, com ha parlat vostè també en el moment de la seva intervenció.

Bé, finalment, jo voldria adreçar-me des del lloc que estic ocupant en aquests moments a l'opinió pública, des del Parlament, i sobretot als funcionaris, a través d'aquesta Cambra, per manifestar l'especial interès del Consell Executiu per tal de trobar solucions a tots els problemes que els funcionaris puguin plantejar, a tots els problemes que els funcionaris tinguin, tant si aquests funcionaris procedeixen de l'Estat com si han estat contractats per la Generalitat; un interès especial manifestat, no pas només per mi, sinó també pel Molt Honorable President de la Generalitat no fa pas gaires dies en una conferència pública. Voluntat de resoldre tots els problemes. Jo estic segur que amb aquesta voluntat, que és compartida per tots els Grups de la Cambra, tindrem ben aviat la nostra pròpia funció pública, amb la col·laboració i la voluntat de tots els sectors interessats.

Res més, senyor President, senyores i senyors Diputats. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Ribó desitja un torn de rèplica? (*Pausa.*) Té la paraula el Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyors Diputats, senyor Conseller, a nosaltres ens sembla greu que tota resposta del Govern a un tema que preocupa milers de persones i preocupa milions de ciutadans, perquè són els qui reben l'administració, sigui contestat al cap de set mesos de govern amb la llei de funció pública «ad calendas graecas», quan arribi, i amb bona voluntat. No hem sortit d'aquests dos criteris. Jo li demano excuses per haver-li preguntat sobre Convergència i Unió; malgrat tot ha estat un lapsus producte de la rapidesa d'haver de concentrar en deu minuts, i els he passat, tots els temes de la interpellació. Però també m'agradaria que els seus companys de Convergència i Unió l'informessin del que diuen altres membres del Govern quan parlen en aquesta Cambra i vostè no hi és —malgrat ser Diputat— i quan fan al·lusions i referències a personatges de l'Administració. Que no és anècdota. L'al·lusió a Cisneros era amb un afany de desviar la qüestió carregant sempre —i es va fer, per una segona vegada, quan es va utilitzar sarcàsticament el mot «buròcrates»—, desviar sarcàsticament l'atenció a la inoperància de l'actual Consell Executiu.

Per a nosaltres, el tema del funcionariat té una resolució amb la llei de funció pública, però el que no pot ser és que un Govern —que ens diu en un document que té un projecte de llei de funció pública, àmplia, renovadora, etc., i ens ho hem de creure; ens agradaria més veure-ho que no pas creure-ho— ens envii a la Cambra només que una llei per al tema dels contractats. Hauria estat més lògic enviar-hi la llei de la funció pública, si és que la tenien. Això sí que és el que no entenem, i ens agradaria que ens ho expliqués: per què ens han enviat només la llei de contractats, una llei errònia, però tenint ja una llei molt més àmplia, que vostè mateix diu que calia.

Tornem al tema dels cent vuit. El tema dels cent vuit és per a impulsar les qüestions bàsiques de Catalunya. Tots hi estem d'acord; hi continuem estant d'acord. Però el que estem plantejant en la interpellació són qüestions molt concretes. Per exemple, no creu vostè que hi ha una desproporció entre dir-nos que els problemes determinats que plantegem a la interpellació —i que jo n'he llegit un rosari— seran resolts en la llei de funció pública? És que el Conseller —i jo hi feia esment ahir— haurà d'esperar per a cobrir les seves vacants que vingui la llei de funció pública? És que avui, en aquest desgavell d'horaris que hi ha a diverses Conselleries, com vostè sap, de la Generalitat, haurem d'esperar perquè hi hagi un horari la llei de funció pública? És que els contractats, a 19 de desembre, que no saben si tindran contracte l'1 de gener, hauran d'esperar la llei de funció pública? Però vostès no esperen a tenir la llei de funció pública. Vostès, mentrestant, van contractant. A la Direcció General de Funció Pública, per exemple, on nosaltres ens queixem avui que només hi tinguin quatre funcionaris, amb la proporció del problema, ens diuen en el pressupost del 81 que n'hi posaran 46, o sigui, multiplicaran per 10. Vostès sí que tenen una política, que no expliciten davant de la Cambra i que està sense cap mena de control ni d'objectivitat i que pot dur —com diem nosaltres— a clientelismes, quan es cau en la inseguretat, d'on el mateix President Pujol, en el discurs d'investidura, volia fugir. Vostès, mentrestant, per exemple, en el MOPU, a la part del MOPU que hi ha Generalitat, han proveït càrrecs que normalment en qualsevol Administració, fins i tot a Valladolid, es farien per concurs d'accés, i els han proveït a dit. Vostès, mentrestant, estan parlant-nos de com poden, a través d'una articulació estranya a la legislació, fer front al problema dels funcionaris de carrera que, potser, no serien prou adients als mandats d'un actual Consell Executiu. Per tant, no ens amaguem darrera de l'excusa legislativa, no ens digui que no poden fer mesures provisionals i urgents, com nosaltres demanem, perquè ja les estan prenent, bé que sense cap mena de sistemàtica ni cap mena de control i d'objectivitat. I, per últim, nosaltres demanàriem que en aquest sentit, mentre no arriba aquesta llei de funció pública, o la seva elaboració, que, tal com diu aquest mateix document que ens han enviat a la Cambra —i es diu que aquest document és una anàlisi prèvia a una possible proposta de mesures normatives urgents—, aquestes mesures normatives urgents no siguin possible proposta; siguin realitat, via decret, sí; via decret, que és la via que pot utilitzar el Consell Executiu mentre el Parlament no utilitza altres vies. En aquest sen-

tit, nosaltres li anunciem, senyor Conseller, perquè ho comuniqui als altres Consellers o al Consell Executiu quan es reuneixi respecte a aquesta temàtica, que tenim com a termini fins demà per a presentar una moció —sabent que aquesta moció queda damunt de la taula fins al proper període de sessions per a fer votació o sigui a principi de febrer— demanant aquestes mesures provisionals i urgents, demanant la suspensió taxativa de tota nova contractació administrativa fins que no es compleixin aquests criteris i demanant, cosa que encara no m'ha contestat, que el Consell Executiu parli amb els representants dels funcionaris entre altres coses per convocar eleccions sindicals, que encara no s'ha fet.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller desitja replicar. *(Pausa.)* Té la paraula el senyor Vidal i Gayolà.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Ribó, la llei de la funció pública, «ad calendas graecas», si ho vol el Parlament. El Consell Executiu, demà. Senyor Ribó, enviem a la Cambra el que el Parlament ens demana. Si haguéssim enviat la llei, també ens l'haurien tornat, i si en tot cas la volen, quan la ponència dictamini sobre aquest tema, no cal dir que el Consell Executiu està molt disposat a facilitar això i tota la documentació que pugui tenir recopilada sobre aquest tema.

Representació dels funcionaris. Està mal informat, senyor Ribó. N'hem rebut diverses vegades i en continuarem rebent amb molt de goig i intentarem solucionar els problemes que ens plantegin, també amb molt de goig.

Un altre tema. Vostè diu que presentaran una moció per tal que per decret prenguem les normes provisionals de la funció pública. Miri, en un moment determinat,

molt poc temps després d'haver-se constituït aquest Parlament i el Consell Executiu actualment en el Govern, en un article publicat en el diari «Avui» per un destacat tractadista, se'ns tractava de República «bananera» perquè ignoràvem la jerarquia de les normes. Ara vostè, amb la seva moció, ens vol fer la República «bananera». Per tant, si el Parlament acorda que la Generalitat de Catalunya s'ha de comportar, des del punt de vista jurídic i normatiu, com una República «bananera», el Parlament és sobirà i nosaltres ho haurem d'acatar. Però en tot cas vagi per endavant que no hi estem d'acord.

Senyor President, senyors Diputats, moltes gràcies.

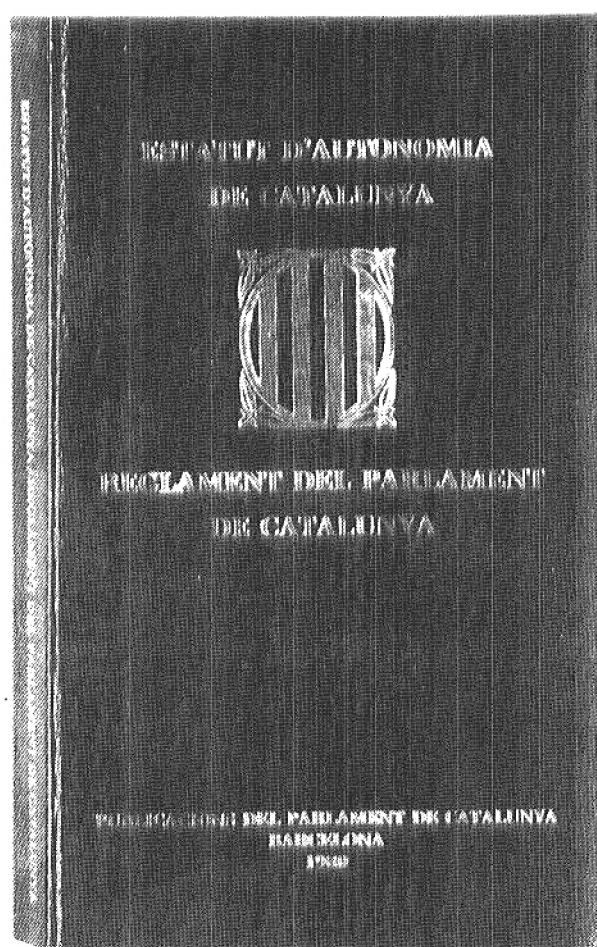
El Sr. PRESIDENT: Senyores Diputades, senyors Diputats, hem acabat l'ordre del dia d'aquesta sessió. Tret que tres Grups parlamentaris o una cinquena part dels Diputats no ho sollicitin, la Presidència, d'acord amb la voluntat manifestada per tots els Grups a la Junta de Portaveus, no té prevista cap nova convocatòria del Ple durant aquest mes de desembre. Per tant, no tornarem a reunir-nos fins a encetar el nou període, el mes de febrer.

Jo voldria només, per acabar, constatar que, malgrat tot, el Parlament ha realitzat un treball important durant aquest període, encara que molta part d'aquest treball no hagi pogut arribar al Ple, que estigui encara finalitzant el seu tràmit en Comissió, i que no és de nosaltres fer una valoració d'aquest treball, que l'important és el parer que en tindrà el país i sobretot el parer que tindrà el país de la tasca d'aquest Parlament a l'acabament de la legislatura.

Res més, doncs. Els desitjo a tots, senyors i senyores Diputats, molt bones festes.

S'aixeca la sessió.

(És un quart de tres de la tarda.)

Publicacions del Parlament de Catalunya

ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

REGLAMENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i sistèmatics, preparada pels lletrats del Parlament de Catalunya.

Format 88 x 152 mm.

Preu de venda: 350 pessetes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, BARCELONA-3.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

(Nom)

carrer, núm.

telèfon; població

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord

amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198.

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198.... envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes.

..... de de 198....

Signatura.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Secció de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona - 3.
Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 1.500 pessetes. Número solt: 40 pessetes.

Impress per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona - 15.

Dip. Leg.: B.27966/80